

Vietnamese: Unlocked Literal Bible for Ma-thi-o

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Ma-thi-ơ

1 ¹Đây là sách gia phả của Chúa Cứu Thế Giê-xu, con cháu của Đa-vít, cũng là con cháu của Áp-ra-ham.²Áp-ra-ham là cha của Y-sác, Y-sác cha của Gia-cốp, Gia-cốp cha của Giu-đa và anh em người,³Giu-đa cha của Pha-rê và Xa-ra bởi mẹ là Ta-ma, Pha-rê cha của Ếch-rôm, và Ếch-rôm cha của A-ram.

⁴A-ram là cha của A-mi-na-đáp, A-mi-na-đáp cha của Na-ách-son; Na-ách-son cha của Sanh-môn.⁵Sanh-môn cha của Bô-ô bởi Ra-háp, Bô-ô cha của Ô-bết bởi mẹ là Ru-tơ, Ô-bết cha của Gie-sê,⁶Gie-sê là cha của Vua Đa-vít. Đa-vít là cha của Sa-lô-môn bởi vợ của U-ri.

⁷Sa-lô-môn là cha của Rô-bô-am, Rô-bô-am cha của A-bi-gia, A-bi-gia cha của A-sa.⁸A-sa là cha của Giô-sa-phát, Giô-sa-phát cha của Giô-ram và Giô-ram cha của Ô-xia.

⁹Ô-xia là cha của Giô-tam, Giô-tam cha của A-cha, A-cha cha của Ê-xê-chia.¹⁰Ê-xê-chia là cha của Ma-na-se, Ma-na-se cha của A-môn, và A-môn cha của Giô-si-a.¹¹Giô-si-a là cha của Giê-chô-nia cùng anh em người trong thời gian bị lưu đày qua Ba-by-lôn.

¹²Sau cuộc lưu đày qua Ba-by-lôn, Giê-chô-nia là cha của Sa-la-thi-ên, Sa-la-thi-ên là tổ phụ của Xô-rô-ba-bên.¹³Xô-rô-ba-bên là cha của A-bi-út, A-bi-út cha của Ê-li-a-kim, và Ê-li-a-kim cha của A-xô.¹⁴A-xô là cha của Sa-đốc, Sa-đốc cha của A-chim, và A-chim cha của Ê-li-út.

¹⁵Ê-li-út là cha của Ê-lê-a-xa, Ê-lê-a-xa cha của Ma-than, và Ma-than cha của Gia-cốp.¹⁶Gia-cốp là cha của Giô-sép, chồng của Ma-ri, Ma-ri là người sinh ra Chúa Giê-xu, là Đấng được gọi là Chúa Cứu Thế.

¹⁷Tổng cộng các thế hệ từ Áp-ra-ham đến Đa-vít là mười bốn thế hệ, từ Đa-vít đến khi lưu đày qua Ba-by-lôn là mười bốn thế hệ và từ cuộc lưu đày qua Ba-by-lôn đến Chúa Cứu Thế là mười bốn thế hệ.

¹⁸Sự giáng sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu đã xảy ra như sau: Ma-ri, mẹ Ngài đã được hứa gả cho Giô-sép, nhưng trước khi họ ăn ở cùng nhau, thì nàng đã mang thai bởi Đức Thánh Linh.¹⁹Giô-sép, chồng nàng, là một người công bình, nhưng ông không muốn công khai làm mất mặt nàng. Vì thế, ông đã quyết định bí mật từ hôn với nàng.

²⁰Đang khi ông nghĩ về những việc này, thì trong giấc chiêm bao, một thiên sứ của Chúa hiện ra cùng ông mà phán rằng: “Giô-sép, con trai Đa-vít, đừng sợ khi cưới Ma-ri về làm vợ, bởi vì đứa con trong lòng nàng là bởi Đức Thánh Linh thai dựng.²¹Nàng sẽ sinh một con trai, và anh sẽ đặt tên cho con là Giê-xu, vì con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội lỗi của họ.”

²²Mọi việc này đã xảy ra để làm ứng nghiệm những gì Chúa đã phán qua đấng tiên tri rằng:²³“Kìa, người con gái đồng trinh sẽ mang thai và sinh một con trai, người ta sẽ gọi Ngài là Em-ma-nu-ên” - nghĩa là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.”

²⁴Giô-sép tỉnh giấc và làm y như thiên sứ của Chúa đã phán dặn mình, ông đem nàng về làm vợ.²⁵Tuy nhiên, ông không ăn ở với nàng cho đến khi nàng sinh một con trai. Rồi ông đặt tên Ngài là Giê-xu.

2 ¹Sau khi Chúa Giê-xu được sinh ra tại Bết-lê-hem, xứ Giu-đê trong thời vua Hê-rốt, các học giả từ phương đông đã đến tại Giê-ru-sa-lem mà hỏi rằng:²“Vua dân Giu-đa đã được sanh ra ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao của Ngài ở phương đông nên đã đến dâng thờ phượng Ngài.”

³Khi vua Hê-rốt nghe thấy điều này, ông rất lo lắng và cả thành Giê-ru-sa-lem cũng không yên với vua.

⁴Hê-rốt triệu tập tất cả các thầy tế lễ cả và các thầy dạy luật trong dân chúng lại mà hỏi họ rằng: “Chúa Cứu Thế được sinh tại đâu?”⁵Họ trả lời rằng: “Tại Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, vì đây là điều được viết bởi đấng tiên tri,⁶Còn người, hỏi Bết-lê-hem, xứ Giu-đê, người chẳng phải nhỏ nhất trong những quan trưởng của Giu-đê, vì từ người sẽ ra một tướng người sẽ chăn dân Y-sơ-ra-ên của ta.”

⁷Bấy giờ, Hê-rốt bí mật cho gọi các học giả đến để hỏi họ thời điểm chính xác mà ngôi sao đã xuất hiện.⁸Vua sai họ đến Bết-lê-hem và nói rằng: “Hãy đi và tra xét kỹ càng về con trẻ đó. Khi đã tìm thấy Ngài, hãy báo cho ta hay, để ta cũng có thể đến dâng thờ phượng Ngài.”

⁹Sau khi nghe vua nói, họ bắt đầu đi và ngôi sao mà họ đã nhìn thấy ở đông phương đã đi trước họ cho đến khi nó dẫn họ đến nơi và dừng lại tại chỗ con trẻ ở.¹⁰Khi nhìn thấy ngôi sao, họ rất đổi vui mừng.

¹¹Khi vào trong nhà, nhìn thấy con trẻ và Ma-ri, mẹ Ngài. Họ quỳ xuống và thờ phượng Ngài. Họ mở những báu vật của mình ra và dâng lên Ngài vàng, trầm hương và nhựa thơm.¹²Trong giấc mơ, Đức Chúa Trời đã bảo họ đừng trở lại vua Hê-rốt, nên họ đi đường khác mà trở về quê hương mình.

¹³Sau khi họ đã đi rồi, một thiên sứ của Chúa đã hiện ra với Giô-sép trong giấc mơ và phán rằng: “Hãy thức dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài lánh sang Ai-cập. Hãy ở lại đó cho đến khi ta dặn bảo thêm vì Hê-rốt sẽ tìm để giết con trẻ.”¹⁴Đêm đó, Giô-sép thức dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài lánh sang Ai-cập.¹⁵Ông ở tại đó cho đến khi Hê-rốt qua đời. Việc này ứng nghiệm những gì Chúa đã phán qua đấng tiên tri rằng: “Ta đã gọi con ta ra khỏi Ai-cập.”

¹⁶Bấy giờ, khi Hê-rốt thấy rằng mình đã bị các học giả coi thường, nên rất tức giận. Vua sai người giết chết hết thảy các bé trai từ hai tuổi trở xuống đang ở tại Bết-lê-hem và trong cả khu vực đó theo như thời gian mà vua đã xác định từ những gì các học giả đã cho hay.

¹⁷Điều đó làm ứng nghiệm những gì đã được phán qua tiên tri Giê-rê-mi rằng: ¹⁸“Người ta nghe tiếng kêu trong thành Ra-ma, khóc lóc và tang chế, Ra-chên đang khóc cho các con mình, và nàng không chịu yên ủi, bởi vì chúng đã không còn nữa.”

¹⁹Thế rồi, khi Hê-rốt qua đời, một thiên sứ của Chúa đã hiện ra với Giô-sép trong giấc mơ tại Ai-cập và phán rằng: ²⁰“Hãy thức dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài trở về Y-sơ-ra-ên, vì những kẻ tìm giết con trẻ đã chết.” ²¹Giô-sép thức dậy, đem con trẻ và mẹ Ngài trở về Y-sơ-ra-ên.

²²Nhưng khi ông nghe rằng A-chê-la-u đang cai trị xứ Giu-đê thế chỗ cha mình là Hê-rốt, thì ông sợ không dám về đó. Sau khi Đức Chúa Trời đã cảnh báo ông trong giấc mơ, ông qua xứ Ga-li-lê ²³rồi đến sống trong một thành gọi là Na-xa-rét. Việc này làm ứng nghiệm những gì đã được phán qua các đấng tiên tri rằng Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.

3 ¹Trong những ngày đó, Giảng Báp-tít đến rao giảng trong đồng vắng xứ Giu-đê rằng: ²“Hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần.” ³Ông là người đã được nói trước bởi tiên tri Ê-sai rằng: “Có tiếng kêu la trong đồng vắng, ‘Hãy dọn sẵn đường của Chúa, làm cho ngay ngắn các lối Ngài.’”

⁴Lúc bấy giờ, Giảng mặc quần áo bằng lông lạc đà, đeo thắt lưng bằng da. Thức ăn của ông là châu chấu và mật ong rừng.

⁵Lúc đó, dân thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê và cả những vùng xung quanh sông Giô-đanh đều đến cùng ông. ⁶Khi họ xưng nhận tội lỗi của mình, thì ông làm phép báp-têm cho họ dưới sông Giô-đanh.

⁷Nhưng khi ông nhìn thấy nhiều người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đến với ông để chịu phép báp-têm, thì ông nói với họ rằng: “các ông là dòng dõi của rắn độc, ai đã cảnh báo để các ông trốn chạy khỏi cơn thịnh nộ đang xảy đến? ⁸Hãy kết quả xứng đáng với sự ăn năn. ⁹Và đừng nghĩ đến chuyện tự nhủ với nhau rằng: ‘Chúng ta có Áp-ra-ham là cha mình.’ Vì tôi nói cùng các ông rằng, Đức Chúa Trời có thể sinh ra con cái cho Áp-ra-ham từ những hòn đá này.

¹⁰Cái rìu đã được đặt kề gốc cây rồi. Thế nên, cây nào không sinh trái tốt thì bị chặt xuống và quăng vào lửa.

¹¹Tôi làm phép báp-têm của sự ăn năn cho các anh em bằng nước. Nhưng Đấng đến sau tôi sẽ lớn hơn tôi, và tôi thậm chí không đáng xách giày cho Ngài. Ngài sẽ làm phép báp-têm cho các anh em bằng Thánh Linh và lửa. ¹²Cây cào đang ở trong tay Ngài để cẩn thận dọn sạch sân đập lúa và để gom lúa mì của Ngài vào kho. Nhưng Ngài sẽ đốt rơm rạ bằng lửa chẳng hề tắt.”

¹³Bấy giờ, Chúa Giê-xu từ xứ Ga-li-lê đến sông Giô-đanh để được làm báp-têm bởi Giảng. ¹⁴Nhưng Giảng đã ngăn Ngài lại, và thưa rằng: “Tôi mới cần Ngài làm báp-têm cho, chứ sao Ngài lại đến với tôi?” ¹⁵Chúa Giê-xu đáp lời và nói rằng: “Hãy làm đi, vì chúng ta nên làm trọn mọi sự công bình.” Vậy, Giảng chịu làm báp-têm cho Ngài.

¹⁶Sau khi được báp-têm, Chúa Giê-xu lập tức ra khỏi nước và, các tầng trời được mở ra trước Ngài. Ngài nhìn thấy Thánh Linh Đức Chúa Trời giáng xuống giống như chim bồ câu đậu trên Ngài. ¹⁷Kìa, có một tiếng nói từ trời phán rằng: “Này là Con yêu dấu của ta. Ta rất hài lòng về con.”

4 ¹Bấy giờ, Chúa Giê-xu được Đức Thánh Linh dẫn vào trong đồng vắng để chịu cám dỗ bởi ma quỷ. ²Khi Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày đêm, thì Ngài đói. ³Kẻ cám dỗ đến và nói với Ngài rằng: “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy ra lệnh cho đá này trở thành bánh đi.” ⁴Nhưng Chúa Giê-xu đáp lời và nói với nó rằng: “Có lời chép rằng: ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời.’”

⁵Bấy giờ, ma quỷ đem Ngài vào thành thánh và đặt Ngài trên nơi cao nhất của đền thờ, ⁶rồi nói với Ngài rằng: “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy nhảy xuống đi, vì có lời chép rằng: ‘Chúa sẽ sai thiên sứ Ngài chăm sóc ngươi’ và, ‘Họ sẽ nâng ngươi trong bàn tay mình, để cho chân ngươi sẽ không va phải đá.’”

⁷Chúa Giê-xu nói với nó rằng: “Lại có lời chép rằng: ‘Người không được thử Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi.’”

⁸Một lần nữa, ma quỷ đem Ngài lên một nơi cao và chỉ cho Ngài xem tất cả các nước trên thế gian cùng với mọi sự tráng lệ của chúng. ⁹Nó nói với Ngài rằng: “Ta sẽ cho ngươi hết thảy những thứ này nếu ngươi quỳ xuống và thờ lạy ta.”

¹⁰Bấy giờ, Chúa Giê-xu nói với nó rằng: “Hãy đi khỏi đây, Sa-tan! Vì có lời chép rằng: ‘Người phải thờ phượng Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ thờ phượng một mình Ngài mà thôi.’” ¹¹Vậy, ma quỷ đi khỏi Ngài, và các thiên sứ đến để hầu việc Ngài.

¹²Lúc đó, khi Chúa Giê-xu nghe tin Giảng đã bị bắt, thì Ngài lui về xứ Ga-li-lê. ¹³Ngài rời khỏi Na-xa-rét và đến sống tại thành Ca-bê-na-um, trên bờ biển Ga-li-lê trong địa phận xứ Sa-bu-lôn và Nép-ta-li.

¹⁴Việc này đã xảy ra để làm ứng nghiệm những gì đã được phán qua tiên tri Ê-sai rằng: ¹⁵“Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, hướng ra biển, phía bên kia sông Giô-đanh, Ga-li-lê là xứ của Dân Ngoại!”

¹⁶ Ấy là dân ngồi trong nơi tối tăm đã nhìn thấy sự sáng lớn, và sự sáng đã chiếu trên họ, là những kẻ ngồi trong xứ và bóng của sự chết.”

¹⁷ Từ lúc đó, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy và phán rằng: “Hãy ăn năn, vì nước thiên đàng đã đến gần.”

¹⁸ Khi đang đi trên bờ biển Ga-li-lê, Ngài nhìn thấy hai anh em, Si-môn, còn gọi là Phi-e-rơ và Anh-rê, em người, đang thả lưới xuống biển vì họ là những người đánh cá. ¹⁹ Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Hãy đến, theo thầy, thầy sẽ khiến anh em trở nên những tay đánh lưới người.” ²⁰ Lập tức, họ bỏ lưới mà theo Ngài.

²¹ Khi Chúa Giê-xu đang từ đó đi, thì Ngài nhìn thấy hai anh em khác, là Gia-cơ, con của Xê-bê-đê và Giăng, em người. Họ ở trong thuyền với Xê-bê-đê, là cha mình đang vá lưới. Ngài đã gọi họ, ²² và họ lập tức rời thuyền và cha mình mà theo Ngài.

²³ Chúa Giê-xu đi khắp cả xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các nhà hội, rao giảng Phúc Âm về nước trời, chữa lành đủ mọi thứ bệnh tật và đau ốm trong dân chúng. ²⁴ Tin tức về Ngài đồn ra khắp cả xứ Sy-ri và người ta đem đến cho Ngài những người bị đau, bệnh với đủ những tật bệnh và đau đớn khác nhau, cả những người bị quỷ ám, người bị động kinh và bại liệt. Chúa Giê-xu đã chữa lành cho họ. ²⁵ Những đoàn dân đông từ xứ Ga-li-lê, xứ Đê-ca-bô-lơ, thành Giê-ru-sa-lem, xứ Giu-đê và từ bên kia sông Giô-đanh đã đi theo Ngài.

5 ¹ Khi Chúa Giê-xu nhìn thấy những đoàn dân đông đó, Ngài đi lên núi. Khi Ngài đã ngồi xuống rồi, thì các môn đồ đi đến với Ngài. ² Ngài mở miệng ra và dạy họ rằng: ³ “Phước cho người nghèo khó trong tâm linh, vì nước thiên đàng là của họ.

⁴ Phước cho những người than khóc, vì họ sẽ được an ủi.

⁵ Phước cho những người nhu mì, vì họ sẽ hưởng được đất.

⁶ Phước cho những người đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.

⁷ Phước cho những người thương xót, vì họ sẽ được thương xót.

⁸ Phước cho những người có lòng trong sạch, vì họ sẽ thấy Đức Chúa Trời.

⁹ Phước cho những người làm cho người khác hòa thuận, vì họ sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời.

¹⁰ Phước cho những người bị bắt bớ vì sự công bình, vì nước thiên đàng là của họ.

¹¹ Phước cho anh em khi bị người ta sỉ nhục và bắt bớ, hoặc bị người ta lấy mọi điều dữ nói vu cho các anh em vì có thầy.

¹² Hãy vui mừng và hớn hở, vì phần thưởng của các anh em trên thiên đàng sẽ rất lớn. Vì người ta cũng bắt bớ các đấng tiên tri trước các anh em y như vậy.

¹³ Các anh em là muối của đất. Nhưng nếu muối mất đi vị mặn của mình, thì làm thế nào có thể khiến nó mặn lại? Nó chẳng bao giờ lại có ích cho bất cứ việc gì được nữa, ngoại trừ việc bị quăng ra ngoài và bị người ta giẫm đạp dưới chân.

¹⁴ Các anh em là sự sáng của thế gian. Một thành phố nằm trên đồi thì không thể bị che khuất được.

¹⁵ Không ai thắp đèn rồi đặt nó dưới một cái thùng, nhưng sẽ đặt nó trên chân đèn, thì nó sẽ soi sáng cho mọi người trong nhà. ¹⁶ Hãy để sự sáng các anh em chiếu ra trước mặt người ta y như vậy, để cho họ nhìn thấy những việc lành của anh em và ngợi khen Cha của anh em trên thiên đàng.

¹⁷ Đừng cho rằng thầy đến để phá hủy luật pháp hay các lời tiên tri; thầy đến không phải để phá hủy, nhưng để làm trọn chúng. ¹⁸ Thầy nói thật cùng các anh em, trước khi trời và đất tan biến đi, thì không một chấm hoặc một nét nào trong luật pháp bị mất đi dưới bất kỳ hình thức nào, cho đến khi mọi điều đó được thành tựu.

¹⁹ Vì thế, ai vi phạm điều nhỏ nhất trong những mạng lệnh này và dạy người khác làm theo như vậy sẽ bị gọi là nhỏ nhất trong nước thiên đàng. Nhưng ai gìn giữ và dạy dỗ chúng thì sẽ được gọi là lớn trong nước thiên đàng. ²⁰ Vì thầy nói cùng các anh em rằng trừ khi sự công bình của anh em trội hơn sự công bình của các thầy dạy luật và người Pha-ri-si, nếu không anh em không cách nào vào được nước thiên đàng.

²¹ Anh em đã nghe thấy có lời phán từ xưa rằng: ‘Người chớ giết người,’ và ‘Hễ ai giết người thì có nguy cơ bị phán xét.’ ²² Nhưng thầy nói cùng các anh em rằng ai giận dữ với anh em mình sẽ có thể bị phán xét. Và ai nói với anh em mình rằng: ‘Người là đồ vô dụng!’ thì có thể sẽ bị hội đồng xét xử. Và ai nói rằng: ‘Người là đồ ngu!’ thì có thể sẽ bị ở trong lửa địa ngục.

²³ Bởi vậy, nếu các anh em đang dâng của lễ nơi bàn thờ mà nhớ rằng mình có điều gì bất hòa với anh em, ²⁴ hãy để của lễ ở trước bàn thờ và đi về. Đầu tiên hãy làm hòa với người anh em đó, rồi sau đó hãy trở lại mà dâng của lễ mình.

²⁵ Hãy mau làm hòa với người tố cáo anh em trong khi hai người còn đang trên đường đến tòa án, nếu không người tố cáo anh em có thể giao anh em cho quan tòa và quan tòa có thể giao anh em cho binh lính, thì anh em có thể bị tống vào ngục. ²⁶ Thầy nói thật cùng anh em rằng, các anh em sẽ chẳng thể nào ra khỏi đó cho đến khi đã trả hết số tiền nợ.

²⁷Các anh em đã nghe nói rằng: ‘Đừng phạm tội ngoại tình.’²⁸Nhưng thầy nói cùng anh em rằng ai nhìn một phụ nữ mà ham muốn nàng thì đã phạm tội ngoại tình với nàng trong lòng rồi.

²⁹Nếu con mắt bên phải khiến anh em vấp phạm, hãy móc nó ra và quăng xa khỏi anh em. Vì thà một phần thân thể bị hư mất, còn hơn cả thân thể phải bị quăng vào địa ngục.³⁰ Còn nếu bàn tay phải khiến anh em vấp phạm, hãy cắt bỏ nó và quăng xa khỏi anh em. Vì thà một phần thân thể bị hư mất còn hơn là cả thân thể phải đi vào địa ngục.

³¹Cũng có lời nói rằng: ‘Hễ ai bỏ vợ, thì phải đưa cho nàng một tờ đơn ly hôn.’³²Nhưng thầy nói cùng các anh em rằng, trừ khi nàng phạm tội gian dâm, ai ly dị vợ mình, thì đã làm cho nàng thành kẻ ngoại tình. Và bất kỳ ai cưới nàng sau khi nàng bị ly dị, cũng phạm tội ngoại tình.

³³Một lần nữa, các anh em cũng nghe có lời dạy từ xưa rằng: ‘Đừng thề dối, nhưng hãy thực hiện những lời thề của mình đối với Chúa.’³⁴Nhưng thầy nói cùng các anh em rằng, đừng thề chi hết, đừng lấy trời mà thề, vì đó là ngai của Đức Chúa Trời;³⁵ cũng đừng lấy đất mà thề, vì đó là bề chân của Ngài; cũng đừng lấy thành Giê-ru-sa-lem mà thề, vì đó là thành của Vua lớn.

³⁶Đừng lấy đầu mà thề, vì anh em không thể làm cho tóc mình ra trắng hay đen được.³⁷Nhưng anh em chỉ nên nói “Phải” hoặc “Không phải.” Bất kỳ điều gì khác hơn thế đều từ quỷ dữ mà ra.

³⁸Các anh em cũng đã nghe nói rằng: “Mắt đền mắt, răng đền răng.”³⁹Nhưng thầy nói cùng các anh em rằng: Đừng chống cự kẻ ác. Thay vào đó, hễ ai đánh vào má bên phải của anh em, thì hãy đưa luôn má bên kia cho họ.

⁴⁰Còn nếu ai muốn kiện anh em ra tòa để lấy áo khoác của anh em, hãy để họ lấy luôn áo choàng.⁴¹Hễ ai ép anh em đi một dặm, hãy đi với họ hai dặm.⁴²Hãy cho những ai hỏi xin anh em và đừng quay lưng khỏi những ai muốn mượn của anh em.

⁴³Các anh em đã nghe nói rằng: “nên yêu mến người lân cận mình và ghét kẻ thù nghịch mình.”⁴⁴Nhưng thầy nói cùng các anh em rằng, hãy yêu mến kẻ thù và cầu nguyện cho những người bắt bớ mình,⁴⁵ để anh em có thể làm con của Cha ở trên trời. Vì Ngài khiến mặt trời Ngài soi sáng trên kẻ dữ lẫn người lành, và ban mưa trên người công bình lẫn gian ác.

⁴⁶Vì nếu anh em yêu mến kẻ thù mến mình, thì anh em sẽ nhận được phần thưởng gì? Chẳng phải người thu thuế cũng làm như vậy hay sao?⁴⁷Còn nếu anh em chỉ chào đón những người anh em của mình, thì anh em có gì hơn người khác? Chẳng phải ngay cả dân ngoại cũng làm như vậy sao?⁴⁸Bởi vậy, các anh em phải là những người toàn hảo, giống như Cha thiên thượng của anh em là toàn hảo.

6 ¹Anh em hãy cẩn thận đừng làm những việc công bình mình trước mặt người ta để cho họ nhìn thấy, kéo anh em sẽ không nhận được phần thưởng từ Cha, là Đấng ở trên trời.²Vậy nên, khi anh em bố thí, đừng thổi kèn trước mặt mình như những kẻ giả hình thường làm trong nhà hội và ngoài đường phố, để họ được người khác khen ngợi. Thầy nói thật cùng các anh em rằng, họ đã nhận lãnh phần thưởng của mình rồi.

³Nhưng khi các anh em bố thí, đừng cho tay trái biết việc tay phải đang làm,⁴để món quà của anh em được cho cách riêng tư. Khi đó, Cha của anh em, là Đấng nhìn thấy trong chỗ riêng tư, sẽ thưởng cho các anh em.

⁵Và khi các anh em cầu nguyện, đừng làm như kẻ giả hình, vì họ thích đứng mà cầu nguyện trong nhà hội và ở góc đường, để được người ta nhìn thấy. Thầy nói thật cùng các anh em, họ đã nhận lãnh phần thưởng của mình rồi.⁶Nhưng về phần các anh em, khi cầu nguyện, hãy vào phòng riêng. Hãy đóng cửa lại và cầu nguyện với Cha, là Đấng hiện diện trong chỗ riêng tư. Khi đó, Cha, là Đấng nhìn thấy trong chỗ riêng tư sẽ thưởng cho các anh em.⁷Khi anh em cầu nguyện, đừng lặp đi lặp lại vô ích, giống như Dân Ngoại làm, vì họ cho rằng bởi nói nhiều mà lời cầu nguyện sẽ được nghe thấy.

⁸Vì thế, đừng làm giống như họ, vì Cha của anh em biết những gì các anh em cần trước khi anh em cầu xin Ngài.⁹Vậy, hãy cầu nguyện như vậy: “Lạy Cha chúng con ở trên trời, xin Danh Ngài được tôn thánh.

¹⁰ Xin vương quốc Ngài hãy đến, xin ý muốn Ngài sẽ được thực thi trên đất như được thực thi trên trời.

¹¹ Xin ban cho chúng con đồ ăn hàng ngày.

¹² Xin tha thứ những khoảng nợ của chúng con như chúng con cũng tha thứ những người mắc nợ chúng con.

¹³ Xin đừng để chúng con sa vào cám dỗ, nhưng xin giải cứu chúng con khỏi kẻ ác.’

¹⁴Vì nếu các anh em tha thứ cho người ta những vi phạm của họ, thì Cha thiên thượng của các anh em cũng sẽ tha thứ cho các anh em.¹⁵Nhưng nếu các anh em không tha thứ những vi phạm của họ, thì Cha các anh em cũng sẽ không tha thứ những vi phạm của các anh em.

¹⁶Hơn nữa, khi các anh em kiêng ăn, đừng ra vẻ buồn rầu như những kẻ giả hình thường làm, vì họ nhắm nhó mặt mày để

cho người ta biết họ đang kiêng ăn.¹⁷ Nhưng về phần các anh em, khi anh em kiêng ăn, hãy xúc dầu trên đầu và rửa mặt.¹⁸ Như vậy anh em đừng tỏ cho người ta biết mình đang kiêng ăn, nhưng chỉ tỏ cho Cha, là Đấng hiện diện trong chỗ riêng tư mà thôi. Và Cha của anh em là Đấng nhìn thấy trong chỗ riêng tư, sẽ thưởng cho các anh em.

¹⁹Đừng chất chứa cho mình những của báu trên đất, là nơi có mối mọt và ten gỉ phá hoại, và là nơi những kẻ trộm lén vào để lấy đi.²⁰ Thay vào đó, hãy chất chứa cho mình của báu trên thiên đàng, là nơi không có mối mọt hay ten gỉ phá hủy, và những kẻ trộm cũng không thể lén vào để lấy đi được.²¹ Vì của cải anh em ở đâu, thì lòng của anh em cũng sẽ ở đó.

²²Con mắt là đèn của thân thể. Vì thế, nếu con mắt tốt, thì cả thân thể sáng sủa.²³ Nhưng nếu con mắt bị hư, thì cả thân thể phải tối tăm. Bởi vậy, nếu sự sáng ở trong một người kỳ thực lại là sự tối tăm, thì sự tối tăm đó thật to lớn dường nào!

²⁴Không ai có thể phục vụ hai người chủ, vì người đó hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, nếu không thì người đó sẽ tận tụy với chủ này mà khinh dễ chủ kia. Các anh em không thể vừa phục vụ Đức Chúa Trời lại vừa phục vụ của cải được.

²⁵Vì vậy, thầy nói cùng các anh em rằng, đừng lo lắng về sự sống mình, như việc sẽ ăn gì hay sẽ uống gì – hoặc lo lắng về thân thể mình, như việc sẽ mặc gì. Vì chẳng phải sự sống trọng hơn đồ ăn và thân thể trọng hơn đồ mặc sao?²⁶ Hãy nhìn xem loài chim trên trời! Chúng chẳng gieo hay gặt, cũng chẳng thâu trữ vào nhà kho, nhưng Cha thiên thượng của anh em nuôi chúng. Các anh em chẳng quý báu hơn chúng sao?

²⁷Có người nào trong các anh em bởi lo lắng mà có thể sống thêm được một phút nào không?

²⁸Tại sao các anh em lại lo lắng về chuyện ăn mặc? Hãy nghĩ về những hoa huệ ngoài đồng, về việc chúng lớn lên thế nào. Chúng chẳng làm việc cũng chẳng dệt vải.²⁹ Thế nhưng, thầy nói cùng các anh em rằng, ngay cả vua Sa-lô-môn với tất cả sự sang trọng của mình cũng không mặc được áo giống như một hoa nào trong số đó.

³⁰Sao anh em có ít đức tin vậy, nếu Đức Chúa Trời mặc cho cỏ ngoài đồng, là thứ nay còn, mai bị quăng vào lò, thì Ngài sẽ mặc cho các anh em tốt hơn là dường nào?³¹ Vì vậy, đừng lo lắng và nói rằng: ‘chúng ta sẽ ăn gì đây?’, ‘chúng ta sẽ uống gì đây?’ hay ‘chúng ta sẽ mặc gì đây?’

³²Vì Dân Ngoại tìm kiếm tất cả những điều này; và Cha thiên thượng biết rằng các anh em cần chúng.³³ Nhưng trước hết hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài thì mọi điều này sẽ được ban cho anh em.³⁴ Vì thế, đừng lo lắng về ngày mai, vì ngày mai sẽ có sự lo lắng riêng. Ngày nào có đủ khó nhọc cho ngày đó.

7 ¹Đừng xét đoán, thì anh em sẽ không bị xét đoán.² Vì với sự xét đoán mà anh em đưa ra, anh em sẽ bị xét đoán y như vậy. Và với sự đánh giá mà anh em đưa ra, thì anh em cũng sẽ bị đánh giá y như vậy.

³Tại sao anh em lại nhìn vào cọng rơm bé tí đang ở trong mắt người khác, nhưng lại không thấy cả khúc gỗ đang ở trong mắt mình?⁴ Làm thế nào anh em có thể nói với người khác rằng: ‘Hãy để tôi lấy cọng rơm ở trong mắt anh ra,’ trong khi cả khúc gỗ đang ở trong mắt anh em?⁵ Hỡi kẻ giả hình! Trước tiên hãy lấy khúc gỗ ra khỏi mắt mình, sau đó anh em sẽ nhìn thấy tỏ tường để lấy ra cọng rơm đang ở trong mắt anh em mình ra.

⁶Đừng cho loài chó đồ thánh, cũng đừng quăng ngọc trai của mình trước mặt loài heo. Nếu không chúng có thể giẫm đạp những thứ đó dưới chân rồi quay lại cắn xé anh em.

⁷Hãy xin, sẽ được ban cho. Hãy tìm, anh em sẽ gặp được. Hãy gõ, sẽ được mở ra cho anh em.⁸ Vì ai cầu xin sẽ được. Ai tìm kiếm sẽ gặp được. Và ai gõ thì sẽ được mở cho.

⁹Có người nào trong vòng các anh em nếu con trai mình xin một ổ bánh, lại cho nó một hòn đá chẳng?¹⁰ Hoặc nếu con mình xin một con cá, lại cho nó một con rắn chẳng?

¹¹Vậy, nếu anh em là xấu, còn biết cho con cái mình những điều tốt đẹp, thì Cha của anh em trên thiên đàng sẽ ban cho những kẻ cầu xin Ngài những điều tốt đẹp hơn là dường nào?

¹²Bởi vậy, hễ điều gì các anh em muốn người ta làm cho mình, cũng nên làm điều đó cho họ; vì đây là luật pháp và lời tiên tri.

¹³Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường lớn là đường dẫn đến sự hủy diệt và có nhiều người đi vào đó.¹⁴ Còn cửa hẹp và đường nhỏ là đường dẫn đến sự sống, và ít người tìm thấy nó.

¹⁵Hãy coi chừng những tiên tri giả, là kẻ đội lốt chiên mà đến với anh em, nhưng thật ra họ là loài sói đói khát.¹⁶ Bởi trái của họ mà anh em sẽ nhận biết họ? Có ai hái trái nho từ bụi gai, hay là hái trái vả từ cây đại không?¹⁷ Cũng vậy, cây tốt sẽ sinh trái tốt, nhưng cây xấu sẽ sinh trái xấu.

¹⁸Cây tốt không thể sinh trái xấu, và cây xấu cũng không thể sinh trái tốt.¹⁹ Cây nào không sinh trái tốt thì bị chặt xuống và quăng vào lửa.²⁰ Vì thế, anh em sẽ nhận biết họ bởi trái của họ.

²¹Không phải ai nói với thầy rằng: ‘Lạy Chúa, lạy Chúa’, thì sẽ vào nước thiên đàng, nhưng chỉ những người thực hiện ý muốn của Cha thầy, là Đấng ở trên trời mà thôi.²² Trong ngày đó, nhiều người sẽ nói với thầy rằng: ‘Thưa Chúa, thưa Chúa, chẳng phải chúng tôi đã nhân Danh Ngài mà nói tiên tri, nhân Danh Ngài mà đuổi quỷ và nhân Danh Ngài mà làm nhiều

việc quyền năng sao?”²³ Bấy giờ, thầy sẽ thẳng thắn tuyên bố với họ rằng: “Ta chẳng từng biết các người! Hỡi những kẻ làm ác kia, hãy tránh xa khỏi ta!”

²⁴Bởi vậy, ai nghe lời thầy và vâng theo sẽ giống như một người khôn ngoan, là người xây nhà mình trên một hòn đá. ²⁵Mưa sa xuống, nước lũ về và gió thổi xô đập vào nhà đó; nhưng nó không sập xuống vì nó được xây trên đá.

²⁶Nhưng ai nghe lời thầy mà không vâng theo, sẽ như một người dại, là người xây nhà mình trên cát. ²⁷Mưa sa xuống, nước lũ về, gió thổi đập vào nhà đó. Nó sập xuống và sụp đổ hoàn toàn.

²⁸Khi Chúa Giê-xu nói những lời này xong, thì những đoàn dân đông đó kinh ngạc bởi sự dạy dỗ của Ngài, ²⁹vì Ngài đã dạy họ như một người có thẩm quyền, chứ không giống như những thầy dạy luật của họ.

8 ¹Khi Chúa Giê-xu từ đồi đi xuống, những đoàn dân đông đó đi theo Ngài. ²Có một người bị bệnh phong cùi đến với Ngài, ông quỳ xuống trước mặt Ngài, thưa rằng: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Ngài có thể khiến tôi được sạch.”

³Chúa Giê-xu đưa tay ra và chạm đến ông, Ngài nói rằng: “Tôi sẵn lòng. Hãy được sạch.” Lập tức, người đó được sạch khỏi bệnh phong cùi của mình.

⁴Chúa Giê-xu nói với ông rằng: “Cẩn thận, đừng nói gì với bất kỳ ai. Nhưng hãy đi tỏ mình cho thầy tế lễ và dâng của lễ như Môi-se đã truyền để họ làm chứng cho anh.”

⁵Khi Chúa Giê-xu đã vào thành Ca-bê-na-um, một viên sĩ quan đã đến thưa với Ngài ⁶rằng: “Lạy Chúa, đầy tớ của tôi nằm trong nhà không ngồi dậy được và đau đớn lắm.”

⁷Chúa Giê-xu bèn nói với ông rằng: “Tôi sẽ đến và chữa lành cho anh ta.”

⁸Viên sĩ quan đáp lời: “Thưa Chúa, tôi không xứng đáng cho Ngài vào nhà mình, chỉ cần Ngài phán một lời thì đầy tớ của tôi sẽ được chữa lành.” Vì tôi cũng là một người ở dưới thẩm quyền của người khác và tôi cũng có những người lính ở dưới quyền tôi. Tôi nói với người này: ‘Hãy đi,’ thì người đi; và tôi nói với người khác: ‘Hãy đến,’ thì người đến, và tôi nói với đầy tớ của tôi rằng: ‘Hãy làm điều này,’ thì nó làm.”

¹⁰Khi Chúa Giê-xu nghe vậy, Ngài ngạc nhiên và nói với những người đang đi theo mình rằng: “Tôi nói thật cùng các anh em, tôi không tìm thấy bất kỳ ai có đức tin như thế trong Y-sơ-ra-ên.

¹¹Tôi nói cho các anh em biết, nhiều người sẽ đến từ phương đông và phương tây, họ sẽ ngồi vào bàn với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp trong nước thiên đàng. ¹²Nhưng các con của bốn xứ sẽ bị quăng vào sự tối tăm, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.” ¹³Chúa Giê-xu nói với viên sĩ quan rằng: “Hãy về đi! Bởi anh tin, nên điều đó sẽ được ban cho anh.” Và người đầy tớ được chữa lành ngay lúc đó.

¹⁴Khi Chúa Giê-xu đã vào trong nhà của Phi-e-rơ, Ngài thấy mẹ vợ của Phi-e-rơ đang bị sốt nằm trên giường. ¹⁵Chúa Giê-xu đã chạm vào tay của bà và cơn sốt không còn nữa. Bấy giờ, bà đứng dậy và bắt đầu hầu việc Ngài.

¹⁶Khi tối đến, dân chúng đã đem đến cho Chúa Giê-xu nhiều người bị các quỷ điều khiển. Ngài đuổi các linh đó ra chỉ bằng một lời phán, và chữa lành cho tất cả những người bị bệnh. ¹⁷Như vậy, điều này đã làm ứng nghiệm những gì đã được nói trước bởi tiên tri Ê-sai rằng: “Chính Ngài đã mang lấy sự đau ốm của chúng ta và gánh lấy tật bệnh của chúng ta.”

¹⁸Lúc đó, khi Chúa Giê-xu nhìn thấy đoàn dân xung quanh Ngài, Ngài ra lệnh đi về phía bên kia của biển Ga-li-lê. ¹⁹Bấy giờ, một thầy dạy luật đến với Ngài và thưa rằng: “Thưa thầy, tôi sẽ đi theo Ngài bất kể nơi đâu.”

²⁰Chúa Giê-xu nói với ông rằng: “Cáo có hang và chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ để gối đầu.”

²¹Một người khác trong số các môn đồ thưa với Ngài rằng: “Thưa Chúa, trước hết xin cho tôi đi chôn cha tôi.”

²²Nhưng Chúa Giê-xu nói với anh rằng: “Hãy theo thầy, hãy để người chết chôn người chết.”

²³Khi Chúa Giê-xu đã lên thuyền, các môn đồ theo Ngài vào trong thuyền. ²⁴Khi đó, một cơn bão lớn nổi lên trên biển, đến nỗi thuyền bị những con sóng phủ lấp. Nhưng Chúa Giê-xu vẫn đang ngủ. ²⁵Các môn đồ đến và đánh thức Ngài dậy, thưa rằng: “Thưa Chúa, xin cứu chúng tôi; chúng ta sắp chết đến nơi rồi!”

²⁶Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Tại sao các anh em sợ hãi, anh em có ít đức tin sao?” Rồi Ngài đứng dậy, quở gió và biển. Bấy giờ, mọi vật đều yên lặng như tờ.

²⁷Các môn đồ kinh ngạc và nói rằng: “Người này là ai mà thậm chí cả gió và biển cũng vâng lệnh người?”

²⁸Khi Chúa Giê-xu đã đến bờ bên kia và đi vào vùng Ga-da-ra, có hai người bị các quỷ điều khiển đến gặp Ngài. Họ đi ra từ nghĩa địa và rất dữ tợn đến độ không một người nào có thể đi ngang qua con đường đó. ²⁹Họ la lên và thưa rằng: “Chúng tôi có việc gì với Ngài sao, Con Đức Chúa Trời? Sao Ngài lại đến đây để dày vò chúng tôi trước thời kỳ đã định trước?”

³⁰Khi đó, có một bầy heo đang ăn cách chỗ họ không xa.

³¹Các quỷ tiếp tục nài xin Chúa Giê-xu rằng: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra, xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo đó.”

³²Chúa Giê-xu phán cùng chúng rằng: “Đi đi!” Các quỷ bèn đi ra và nhập vào bầy heo. Và rồi cả bầy heo bỗng lao đầu từ đỉnh đồi cao xuống biển và chết chìm.

³³Những người đang chăn heo bỏ chạy. Khi vào trong thành thì họ kể lại mọi chuyện, đặc biệt là việc đã xảy ra cho người bị các quỷ điều khiển.³⁴Thế là dân chúng cả thành đã đi ra để gặp Chúa Giê-xu. Khi họ thấy Ngài, họ nài xin Ngài rời khỏi xứ của họ.

9 ¹Chúa Giê-xu lên một con thuyền, băng qua bờ bên kia để vào thành của mình.²Khi đó, người ta đem đến cho Ngài một người bị bại liệt đang nằm trên một tấm chiếu. Nhìn thấy đức tin của họ, Chúa Giê-xu đã nói với người bị bại liệt rằng: “Này con, hãy vui mừng đi. Tội lỗi con đã được tha rồi.”

³Một số thầy dạy luật nói với nhau rằng: “Người này ăn nói phạm thượng.”⁴Chúa Giê-xu biết suy nghĩ của họ nên Ngài nói rằng: “Sao các ông suy nghĩ điều ác trong lòng mình?⁵Vậy nói thế nào thì dễ hơn: ‘Tội lỗi anh đã được tha’ hay nói rằng: ‘Hãy đứng dậy và đi?’” Nhưng đó là để cho các ông biết rằng Con Người có thẩm quyền để tha thứ tội lỗi ở trên đất,” Ngài nói với người bại liệt rằng: “Hãy đứng dậy, cầm chiếu của anh lên và đi về nhà mình đi.”

⁷Bấy giờ, người đó liền đứng dậy và đi về nhà mình.⁸Khi đám đông nhìn thấy điều này, họ kinh ngạc và ngợi khen Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban thẩm quyền đường ấy cho con người.

⁹Khi Chúa Giê-xu đang đi, Ngài nhìn thấy một người tên là Ma-thi-ơ, đang ngồi trong chỗ thu thuế. Ngài nói với ông rằng: “Hãy theo ta.” Ông liền đứng dậy và theo Ngài.

¹⁰Khi Chúa Giê-xu ngồi xuống để ăn trong nhà đó, có nhiều người thu thuế và những người được cho là có tội đã đến cùng ăn tối với Chúa Giê-xu và các môn đồ.

¹¹Khi người Pha-ri-si nhìn thấy điều đó, họ nói với các môn đồ của Ngài rằng: “Tại sao Thầy của các anh lại ăn chung với người thu thuế và kẻ có tội?”

¹²Khi Chúa Giê-xu nghe thấy điều này, Ngài nói rằng: “Người mạnh khỏe trong thân thể thì không cần thầy thuốc, chỉ người bị bệnh mới cần đến thầy thuốc.¹³Các anh em nên học lấy ý nghĩa của câu nói ‘Ta muốn lòng thương xót, chứ chẳng phải của tế lễ’ là gì. Vì Ta đến, không phải để gọi người công bình ăn năn, nhưng là gọi kẻ có tội ăn năn.”

¹⁴Bấy giờ, các môn đồ của Giăng đến với Ngài mà thưa rằng: “Tại sao chúng tôi và người Pha-ri-si thường kiêng ăn, nhưng các môn đồ của Ngài lại không kiêng ăn?”

¹⁵Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Khách dự tiệc cưới có lẽ nào lại buồn bã trong khi chú rể vẫn còn ở với họ? Nhưng những ngày đó sẽ đến, là lúc chú rể bị đem đi khỏi họ, thì họ sẽ kiêng ăn.

¹⁶Không ai đắp một miếng vải mới vào một cái áo cũ, vì miếng đắp đó sẽ bị rách khỏi chiếc áo và sẽ tạo ra một vết rách lớn hơn.

¹⁷Cũng không có ai cho rượu mới vào bình cũ. Nếu làm vậy, bình da sẽ bị vỡ, rượu sẽ bị đổ ra và cả bình rượu sẽ bị hư. Thay vào đó, người ta cho rượu mới vào bình mới thì cả hai sẽ được bảo toàn.”

¹⁸Trong khi Chúa Giê-xu nói những điều này với họ, có một viên sĩ quan đến và quỳ xuống trước Ngài. Ông thưa rằng: “Con gái tôi vừa mới chết, nhưng xin Ngài đến và đặt tay trên nó, thì nó sẽ sống.”¹⁹Bấy giờ, Chúa Giê-xu đứng dậy và đi theo viên sĩ quan, các môn đồ cũng đi theo.

²⁰Có một phụ nữ bị bệnh xuất huyết nặng suốt mười hai năm đến đằng sau Chúa Giê-xu và chạm vào vạt áo của Ngài;²¹Vì bà tự nhủ rằng: “Giá mà mình chạm vào áo của Ngài, thì mình sẽ được lành bệnh.”

²²Tuy nhiên, Chúa Giê-xu quay lại nhìn bà và nói rằng: “Này con gái, hãy dạn dĩ. Đức tin con đã khiến con được lành.” Tức thì người phụ nữ đó được lành bệnh.

²³Khi Chúa Giê-xu đã vào trong nhà của viên sĩ quan, Ngài nhìn thấy những người thối sáo và những đám đông đang ồn ào.²⁴Ngài nói rằng: “Hãy đi đi, vì đứa con gái đó chưa chết, nó chỉ đang ngủ.” Nhưng họ đã cười nhạo Ngài.

²⁵Khi đám đông đã bị đuổi ra ngoài, Ngài bước vào phòng và nắm lấy tay của đứa bé gái; đứa bé gái liền ngồi dậy.²⁶Tin tức về sự việc này được đồn ra khắp cả vùng đó.

²⁷Khi Chúa Giê-xu từ đó đi, có hai người mù đi theo Ngài. Họ không ngừng la lớn và cầu xin rằng: “Xin thương xót chúng tôi, Con vua Đa-vít!”²⁸Khi Chúa Giê-xu đã vào trong nhà, hai người mù đó đến với Ngài. Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Hai anh có tin rằng tôi có thể làm được điều này không?” Họ thưa với Ngài: “Thưa Chúa, có.”

²⁹Bấy giờ, Chúa Giê-xu chạm đến mắt của họ và phán rằng: “Hãy để điều này xảy ra cho hai anh theo như đức tin của hai anh.”³⁰Khi đó mắt họ được mở ra. Chúa Giê-xu nghiêm khắc dặn họ rằng: “Đừng để ai biết về việc này.”³¹Nhưng hai người đó đi ra và loan truyền tin tức này khắp cả vùng.

³²Khi hai người đó đi khỏi, có một người câm bị quỷ ám được đem đến với Chúa Giê-xu. ³³Khi quỷ đó đã bị đuổi ra, người câm liền nói được. Những đám đông đều kinh ngạc và nói rằng: “Việc này chưa từng được thấy trong Y-sơ-ra-ên từ trước đến nay!”

³⁴Nhưng người Pha-ri-si thì nói rằng: “Người đuổi quỷ được là nhờ chúa quỷ.”

³⁵Chúa Giê-xu đã đi khắp các thành và làng mạc. Ngài tiếp tục dạy trong các nhà hội ở tại những nơi đó, rao giảng Phúc Âm về nước trời và chữa lành đủ mọi tật bệnh cùng đủ mọi đau ốm. ³⁶Khi Ngài nhìn thấy những đoàn dân đông, Ngài động lòng thương xót họ, bởi vì họ đầy lo lắng và chán nản. Họ giống như bầy chiên không có người chăn.

³⁷Ngài nói với các môn đồ rằng: “Mùa gặt thì trủng, nhưng nhân công lại ít ỏi.” ³⁸Bởi vậy, hãy mau cầu nguyện với Chúa của mùa gặt, để Ngài sai thêm nhiều nhân công vào trong mùa gặt của Ngài.”

10 ¹Chúa Giê-xu đã gọi mười hai môn đồ lại và ban cho họ thẩm quyền trên những tà linh, để đuổi chúng và để chữa lành đủ mọi tật bệnh cùng đủ mọi đau ốm.

²Bấy giờ, tên của mười hai sứ đồ như sau. Đầu tiên, Si-môn (cũng được gọi là Phi-e-rơ) và Anh-rê, em người; Gia-cơ con trai Xê-bê-đê và Giăng, em người; ³Phi-líp và Ba-tê-lê-my; ⁴Thô-ma và Ma-thi-ơ, là người thu thuế; Gia-cơ con của A-phê và Tha-đê; ⁵Si-môn Xê-lốt và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là kẻ sẽ phản Ngài.

⁶Đây là mười hai người mà Chúa Giê-xu đã sai đi. Ngài dặn dò họ rằng: “Đừng vào bất kỳ nơi nào Dân Ngoại ở, cũng đừng bước vào bất kỳ thành nào của người Sa-ma-ri. ⁷Thay vào đó, hãy đến với những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Khi các anh em đi, hãy rao giảng và nói rằng: “Nước thiên đàng đã đến gần.”

⁸Hãy chữa lành kẻ bệnh, khiến người chết sống lại, làm cho người phong cùi được sạch và đuổi các quỷ ra. Anh em đã được nhận không, thì hãy cho không. ⁹Đừng mang theo vàng, bạc, hay đồng trong túi của mình. ¹⁰Đừng đem hành lý cho hành trình của mình, cũng đừng đem thêm áo, hay giày, hoặc cây gậy, vì người làm việc xứng đáng nhận lãnh đồ ăn của mình.

¹¹Bất kể thành nào hoặc làng nào mà các anh em vào, hãy tìm người nào xứng đáng ở tại đó và ở nhà họ cho đến khi các anh em rời đi. ¹²Khi các anh em vào trong nhà, hãy chào hỏi. ¹³Nếu nhà đó xứng đáng, hãy chúc bình an trên nó. Nhưng nếu không xứng đáng, thì sự bình an của anh em hãy trở về cho anh em.

¹⁴Còn như những người không tiếp các anh em hoặc không chịu nghe lời giảng của các anh em, khi các anh em đi khỏi nhà đó hoặc thành đó, hãy phủ bụi khỏi chân mình. ¹⁵Thầy nói thật cùng các anh em, trong ngày phán xét đất Sô-đôm và Gô-mô-rơ có thể sẽ gánh chịu nhẹ hơn là thành đó.

¹⁶Hãy cẩn thận, thầy sai các anh em đi như chiên ở giữa những con sói, vì thế hãy khôn ngoan như rắn và hiền lành như chim bồ câu. ¹⁷Hãy cẩn thận đề phòng người ta! Họ sẽ kiện các anh em ra hội đồng và trong các nhà hội của mình, họ sẽ đánh đòn các anh em. ¹⁸Và các anh em sẽ bị giải đến trước nhà cầm quyền và các vua vì cơ thầy, như một lời làm chứng cho họ và cho dân ngoại.

¹⁹Khi họ nộp các anh em, đừng lo lắng về việc anh em sẽ nói thế nào và nói những gì, vì điều gì cần nói sẽ được ban cho các anh em trong giờ đó. ²⁰Vì chẳng phải các anh em sẽ là người nói, nhưng Đức Thánh Linh của Cha là Đấng sẽ nói qua anh em.

²¹Anh sẽ nộp em mình để bị giết, và Cha sẽ nộp con mình. Con cái sẽ chống lại cha mẹ mình và khiến họ phải bị chết. ²²Anh em sẽ bị mọi người ghét vì danh thầy. Nhưng ai chịu đựng cho đến cuối cùng, người đó sẽ được cứu. ²³Khi họ bách hại anh em trong thành này, hãy chạy sang thành kế bên; vì thầy nói thật cùng các anh em rằng, cho đến khi Con Người đến, các anh em vẫn chưa đi hết các thành của Y-sơ-ra-ên đâu.

²⁴Môn đồ không lớn hơn thầy mình, tôi tớ cũng không ở trên chủ mình. ²⁵Môn đồ chỉ cần giống như thầy mình và tôi tớ được giống như chủ mình là đủ rồi. Nếu họ đã gọi chủ nhà là Bê-ên-xê-bun, thì họ sẽ nói xấu người nhà của chủ thể nào nữa!

²⁶Bởi vậy, đừng sợ họ, vì chẳng có gì được che đậy mà không bị lộ ra và chẳng có gì được giấu kín mà không được phơi bày ra. ²⁷Điều thầy nói với các anh em trong chỗ tối, hãy nói ra giữa ban ngày và điều các anh em nghe thầm thì bên tai mình, hãy công bố ra trên nóc nhà.

²⁸Đừng sợ những người giết chết thân thể mà không thể giết chết linh hồn. Thay vào đó, hãy kính sợ Đấng có thể hủy diệt cả linh hồn lẫn thân thể trong hỏa ngục. ²⁹Chẳng phải hai con chim sẽ được bán với giá một đồng xu sao? Thế nhưng, không một con nào trong số chúng rơi xuống đất mà Cha các anh em không biết. ³⁰Ngay cả tóc trên đầu của các anh em cũng đã được đếm cả rồi. ³¹Đừng sợ hãi. Các anh em quý giá hơn những con chim sẻ nhiều.

³²Bởi vậy, ai xưng nhận thầy trước mặt người ta, thì Thầy cũng sẽ xưng nhận người đó trước mặt Cha Thầy, là Đấng ở trên thiên đàng. ³³Nhưng ai chối Thầy trước mặt người ta, thì Thầy cũng sẽ chối người đó trước mặt Cha, là Đấng ở trên thiên đàng như vậy.

³⁴Đừng cho rằng Thầy đến để đem lại sự bình an trên đất; Thầy không đến để đem sự bình an, nhưng là đem gươm giáo.
³⁵Vì Thầy đến để khiến con trai chống lại cha mình, con gái chống lại mẹ mình và con dâu chống lại mẹ chồng mình.³⁶Kẻ thù của một người sẽ là những người ở trong gia đình của mình.
³⁷Ai yêu cha hoặc mẹ hơn Thầy thì không xứng đáng với Thầy. Và ai yêu con trai hoặc con gái hơn Thầy thì không xứng đáng với Thầy.³⁸Người nào không vác thập tự giá mình và theo Thầy thì không xứng đáng với Thầy.³⁹Người nào tìm sự sống mình sẽ bị mất đi. Nhưng ai mất sự sống mình vì có Thầy sẽ tìm thấy nó.

⁴⁰Ai tiếp đón các anh em là tiếp đón Thầy, và ai tiếp đón Thầy cũng tiếp đón Đấng đã sai Thầy.⁴¹Ai tiếp đón một tiên tri bởi vì người là một tiên tri sẽ nhận lãnh phần thưởng của tiên tri, còn ai tiếp đón một người công bình vì người là công bình sẽ nhận lãnh phần thưởng của người công bình.

⁴²Hễ ai ban cho một trong những người bé mọn này, thậm chí chỉ là một cốc nước lạnh để uống, bởi vì người đó là môn đồ của Thầy, thì Thầy nói thật với các anh em rằng, người đó sẽ không thể nào đánh mất phần thưởng của mình.”

11 ¹Khi Chúa Giê-xu dạy dỗ mười hai môn đồ xong, Ngài rời khỏi đó để dạy dỗ và rao giảng trong các thành của họ.

²Bấy giờ, khi Giảng đang ở trong tù hay về những việc làm của Chúa Cứu Thế, ông đã nhắc các môn đồ của mình³ đi hỏi Ngài rằng: “Ngài có phải là Đấng Sẽ Đến, hay còn một đấng nào khác mà chúng tôi phải tìm kiếm?”

⁴Chúa Giê-xu đáp lời họ và bảo rằng: “Hãy đi và báo lại cho Giảng những gì các anh em đã thấy và nghe.⁵Người mù được thấy, kẻ què được đi, người phong cùi được lành, người điếc được nghe, người chết được sống lại và người nghèo khó được nghe tin lành.⁶Phước cho người nào chẳng vì có tôi mà vấp phạm.”

⁷Khi những người đó đi khỏi, Chúa Giê-xu bắt đầu nói với những đoàn dân đông về Giảng rằng: “Quý vị ra ngoài sa mạc để xem gì – một đám sậy bị gió đùa đi chăng?”⁸Vậy quý vị đi ra đó để xem gì – một người mặc áo bằng lụa chăng? Thật sự thì những người mặc áo lụa thường sống trong cung của vua chúa.

⁹Nhưng quý vị đi ra đó để xem gì – một tiên tri chăng? Đúng là như vậy, tôi nói với quý vị rằng Giảng còn hơn cả một tiên tri.¹⁰Có lời chép về ông rằng: ‘Hãy xem, Ta sẽ sai sứ giả của ta đi trước con, người sẽ dọn đường trước cho con.’

¹¹Tôi nói thật cùng quý vị rằng, trong số những người được người nữ sinh ra, không ai lớn hơn Giảng Báp-tít. Thế nhưng, người kém quan trọng nhất trong nước thiên đàng sẽ lớn hơn cả Giảng.¹²Từ thời của Giảng Báp-tít cho đến nay, nước thiên đàng đã bị áp bức và những kẻ áp bức đã dùng bạo lực mà chiếm lấy.

¹³Vì tất cả các lời tiên tri và luật pháp đều đã được nói tiên tri cho đến khi Giảng đến.¹⁴Và nếu quý vị sẵn lòng tiếp nhận nó, thì đây là Ê-li, là người sẽ phải đến.¹⁵Ai có tai để nghe, hãy lắng tai nghe.

¹⁶Tôi nên so sánh thế hệ này với cái gì đây? Nó giống như đám trẻ con đang chơi đùa ngoài chợ, chúng ngồi và gọi nhau,

¹⁷rồi nói rằng: ‘Chúng mình thổi sáo cho bạn mà bạn không nhảy múa. Chúng mình khóc lóc mà bạn không khóc.’

¹⁸Vì Giảng đã đến không ăn bánh hay uống rượu, thì họ nói rằng: ‘Ông ta bị quỷ ám.’¹⁹Con Người đến ăn và uống, thì họ nói: ‘Nhìn kìa, ông ta là một người tham ăn và say xỉn, là bạn với bọn thu thuế và tội phạm!’ Nhưng sự khôn ngoan được biện minh bởi những việc làm của nó.”

²⁰Bấy giờ, Chúa Giê-xu bắt đầu quở trách những thành mà Ngài đã bày tỏ hầu hết những công việc quyền năng nhất của mình bởi vì họ không chịu ăn năn.²¹“Khốn thay cho thành Cô-ra-xin! Khốn cho thành Bết-sai-đa! Nếu những việc quyền năng đó được làm tại Ty-rơ và Si-đôn, là những điều đã được làm ở nơi người, thì chắc hẳn họ đã mặc áo tang và rắc tro lên đầu để ăn năn từ lâu rồi.²²Thế nên Ty-rơ và Si-đôn trong ngày phán xét sẽ bị phạt nhẹ hơn người.

²³Còn thành Ca-bê-na-um, có phải người nghĩ rằng mình sẽ được tôn cao lên tận trời không? Chẳng phải đâu, người sẽ bị đem xuống âm phủ. Vì nếu tại Sô-đôm có được những việc quyền năng như những việc đã được làm ở người, thì chắc chắn nó sẽ còn đó cho đến ngày nay.²⁴Nhưng ta phán cùng người rằng, sẽ dễ dàng hơn cho đất Sô-đôm trong ngày phán xét hơn là cho người.”

²⁵Lúc đó, Chúa Giê-xu nói rằng: “Lạy Cha, là Chúa của trời và đất, con ngợi khen Ngài bởi vì Ngài đã che giấu những điều này khỏi những người khôn ngoan và người hiểu biết, nhưng đã bày tỏ chúng cho những người không được dạy dỗ, giống như những con trẻ vậy.²⁶Vâng, thưa Cha, vì điều đó đẹp lòng Ngài.

²⁷Mọi điều đã được ủy thác cho Con từ Cha, và trừ Cha ra không ai biết Con, trừ Con và những người mà Con muốn bày tỏ cho thì không ai biết Cha.

²⁸Tất cả những ai đang lao khổ và gánh nặng, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ ban cho quý vị sự yên nghỉ.²⁹Hãy mang lấy ách của tôi và học từ tôi, vì tấm lòng của tôi nhu mì và hạ mình, quý vị sẽ tìm thấy sự yên nghỉ cho linh hồn mình.³⁰Vì ách của tôi dễ chịu và gánh của tôi nhẹ nhàng.”

¹Lúc đó, vào ngày Sa-bát, Chúa Giê-xu đi ngang qua những cánh đồng lúa. Các môn đồ của Ngài đói nên bắt đầu bứt những bông lúa mà ăn.²Khi những người Pha-ri-si nhìn thấy điều đó, họ nói với Chúa Giê-xu rằng: “Ngài thấy không, các môn đồ của Ngài làm điều trái phép làm trong ngày Sa-bát.”

³Nhưng Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Các ông chưa bao giờ nghe việc Đa-vít đã làm khi vua và những người đi với vua bị đói hay sao?⁴Về việc thế nào vua đã vào nhà của Đức Chúa Trời và ăn bánh của sự hiện diện, là bánh mà vua và những người đi với vua đều không được phép ăn, mà chỉ thầy tế lễ mới được phép ăn hay sao?

⁵Các ông không đọc thấy trong luật pháp rằng trong ngày Sa-bát, các thầy tế lễ trong đền thờ vi phạm luật ngày Sa-bát nhưng lại vô tội hay sao?⁶Nhưng tôi nói cùng các ông rằng có một Đấng còn lớn hơn đền thờ đang ở đây.

⁷Nếu các ông hiểu được ý nghĩa của câu nói ‘Ta mong muốn lòng thương xót chứ không phải của tế lễ’ là gì, thì các ông hẳn đã không kết án những người vô tội này.⁸Vì Con Người là Chúa của ngày Sa-bát.”

⁹Rồi Chúa Giê-xu rời khỏi đó và đi vào nhà hội của họ.¹⁰Lúc đó, có một người bị teo tay. Người Pha-ri-si đã hỏi Chúa Giê-xu rằng: “Có được phép chữa bệnh trong ngày Sa-bát hay không?” để họ có thể cáo buộc Ngài phạm tội.

¹¹Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Có người nào trong số quý vị chỉ sở hữu một con chiên và nếu con chiên này lại rơi xuống hố sâu vào ngày Sa-bát, nhưng lại không đem nó ra khỏi cái hố đó hay không?¹²Một con người quý giá hơn một con chiên biết chừng nào! Vậy nên, làm việc lành trong ngày Sa-bát là hợp pháp!

¹³Bấy giờ, Chúa Giê-xu nói với người đó rằng: “Hãy giơ tay anh ra.” Người đó giơ tay ra và nó được lành trở lại, giống y như cánh tay kia.¹⁴Thế nhưng người Pha-ri-si đi ra ngoài và lập mưu chống Ngài. Họ tìm cách để có thể giết Ngài.

¹⁵Khi Chúa Giê-xu nhận thấy điều này, Ngài liền lui đi khỏi đó. Có nhiều người đi theo Ngài và Ngài chữa lành cho họ.

¹⁶Ngài dặn họ đừng để người khác biết về Ngài,¹⁷ điều đó làm ứng nghiệm những gì đã được phán qua tiên tri Ê-sai rằng:

¹⁸“Hãy xem, tôi tớ mà ta đã chọn lựa; người yêu dấu của ta, linh hồn ta vui thỏa nơi người. Ta sẽ đặt Thần ta trên người, và người sẽ công bố sự phán xét cho Dân Ngoại.

¹⁹Người sẽ không tranh đấu hay kêu la; cũng chẳng ai nghe tiếng người trên đường phố.

²⁰Người sẽ chẳng bẻ một cây sậy đập; sẽ chẳng dập tắt tim đèn gần tắt, cho đến khi người làm xong sự phán xét.

²¹Và dân ngoại sẽ có lòng tin cậy nơi Danh Ngài.”

²²Bấy giờ, có người bị quỷ ám làm cho mù và câm được đem đến cho Chúa Giê-xu. Ngài chữa lành cho người đó, kết quả là người câm đó nói được và mắt được sáng.²³Tất cả những đoàn dân đông đó đều kinh ngạc và nói rằng: “Người này có thể là con vua Đa-vít chăng?”

²⁴Nhưng khi người Pha-ri-si nghe về phép lạ này, thì họ nói rằng: “Người này không thể đuổi quỷ được, trừ khi là bởi quyền của Bê-ên-xê-bun, là chúa của các quỷ.”

²⁵Nhưng Chúa Giê-xu biết ý tưởng của họ, nên Ngài nói cùng họ rằng: “Nước nào xâu xé nhau thì sẽ hoang tàn, và thành nào hay nhà nào xâu xé nhau thì sẽ không đứng vững được.

²⁶Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan ra, thì nó đang xâu xé lẫn nhau. Làm thế nào nước nó đứng vững được?²⁷Và nếu bởi Bê-ên-xê-bun mà tôi đuổi ma quỷ ra thì những người đi theo các ông bởi ai mà đuổi quỷ ra được? Bởi vì điều này, họ sẽ là những người xét đoán các ông.

²⁸Nhưng nếu tôi đuổi quỷ bởi Thánh Linh Đức Chúa Trời, thì nước Đức Chúa Trời đã đến trên các ông.

²⁹Làm thế nào có ai vào nhà của một người khỏe mạnh để trộm của cải của người đó mà trước hết không trói người khỏe mạnh đó lại, rồi sau đó mới trộm của cải ra khỏi nhà người?

³⁰Người không thuận với tôi là nghịch cùng tôi, và người không hiệp với tôi sẽ tan tác.

³¹Vì vậy, tôi nói cùng các ông, tội lỗi và lời báng bổ đối với con người sẽ được tha thứ cho, nhưng tội báng bổ Thánh Linh sẽ không được tha thứ.³²Và ai nói bất kỳ lời nào nghịch cùng Con Người, thì sẽ được tha thứ. Nhưng ai nói nghịch cùng Đức Thánh Linh, sẽ không được tha thứ trong đời này lẫn trong đời sau.

³³Coi cây tốt thì sẽ biết trái của nó là tốt, hoặc là coi cây xấu thì trái của nó sẽ là xấu, vì một cái cây được nhận biết bởi trái của nó.³⁴Hỡi dòng dõi rắn lục kia, vì các ông là ác, làm sao các ông có thể nói những điều tốt đẹp? Vì từ những gì chất chứa trong lòng mà miệng nói ra.³⁵Người lành thì từ những điều tốt lành trong lòng mình mà ra điều tốt đẹp, còn kẻ ác thì từ sự gian ác trong lòng mình mà ra điều gian ác.

³⁶Tôi nói với các ông rằng trong ngày phán xét, người ta sẽ phải khai trình mọi lời nói vô ích mà họ đã nói.³⁷Vì bởi lời nói, các ông sẽ được xưng công bình và cũng bởi lời nói, các ông sẽ bị định tội.

³⁸Bấy giờ, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si đáp lời Chúa Giê-xu và nói rằng: “Thưa Thầy, chúng tôi muốn nhìn Thấy một dấu lạ từ Ngài.”

³⁹Nhưng Chúa Giê-xu đáp lời họ và nói rằng: “Một thế hệ gian ác và tà dâm tìm kiếm một dấu lạ. Nhưng chẳng có dấu lạ nào được ban cho nó ngoại trừ dấu lạ về tiên tri Giô-na.”⁴⁰Vì như Giô-na đã ở trong bụng con cá lớn ba ngày ba đêm, thì cũng vậy, Con Người sẽ ở ba ngày ba đêm trong lòng đất.

⁴¹Trong ngày phán xét, dân thành Ni-ni-ve sẽ đứng trước thế hệ này và kết án chúng. Vì họ đã ăn năn khi nghe Giô-na giảng, nhưng hãy xem, có người còn vĩ đại hơn cả Giô-na đang ở đây.

⁴²Trong ngày phán xét, nữ hoàng phương Nam sẽ đứng trước thế hệ này và kết án chúng. Từ nơi tận cùng của đất nàng đã đến để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn, nhưng hãy xem, có người còn vĩ đại hơn cả Sa-lô-môn đang ở đây.

⁴³Khi tà linh đã rời khỏi một người, nó băng qua những nơi khô hạn để tìm kiếm sự yên nghỉ, nhưng không tìm thấy.⁴⁴Bấy giờ, nó sẽ nói rằng: ‘Ta sẽ trở lại nhà ta, nơi ta đã từ đó mà đến.’ Sau khi trở lại đó, nó thấy căn nhà đã được dọn dẹp sạch sẽ và ngăn nắp.⁴⁵Bấy giờ, nó đi và dẫn về bảy linh khác còn gian ác hơn nó, tất cả bọn chúng bước vào nhà để sống ở đó. Như vậy, tình trạng của người đó trở nên tồi tệ hơn cả lúc đầu. Thế hệ gian ác này cũng sẽ như vậy.”

⁴⁶Trong khi Chúa Giê-xu vẫn còn đang nói với đám đông, thì mẹ Ngài và các em Ngài đã đứng bên ngoài, tìm cách để nói chuyện với Ngài.⁴⁷Có người nói với Ngài rằng: “Xem kia, mẹ và các em Ngài đang đứng bên ngoài, muốn nói chuyện với Ngài.”

⁴⁸Nhưng Chúa Giê-xu đáp lời và nói với người đó rằng: “Ai là mẹ tôi? Và ai là các em tôi?”⁴⁹Bấy giờ, Ngài giơ tay ra hướng về các môn đồ của mình và nói rằng: “Hãy xem, đây là mẹ tôi và các anh em tôi!”⁵⁰Vì ai thực hiện ý muốn của Cha, là Đấng ở trên trời, thì người đó là anh em của tôi, chị em của tôi và mẹ của tôi.”

13 ¹Trong ngày đó, Chúa Giê-xu đi ra khỏi nhà và ngồi bên bờ biển.²Một đoàn dân rất đông tụ tập xung quanh Ngài, vì thế, Ngài bước lên một chiếc thuyền và ngồi trong đó. Hết thấy đám đông đứng trên bờ biển.

³Bấy giờ, Chúa Giê-xu đã dùng những thí dụ để nói với họ rất nhiều điều. Ngài nói rằng: “Này, có một người gieo giống đi ra để gieo giống.⁴Khi người đó gieo giống, một số hạt giống rơi bên vệ đường và chim trời bay đến ăn lấy.⁵Những hạt giống khác rơi vào đất đá, là nơi không có nhiều đất. Lập tức, chúng nảy mầm, vì đất không được dày.⁶Nhưng khi mặt trời lên, chúng bị khô héo vì không có rễ, thế là chúng bị chết khô.

⁷Những hạt giống khác rơi vào những bụi cây gai. Những cây gai lớn lên và bóp nghẹt chúng.⁸Những hạt giống khác thì rơi vào đất tốt và sản sinh ra hạt, một số cho ra một trăm hạt, số khác thì sáu mươi, số thì ba mươi.⁹Ai có tai, hãy lắng nghe.”

¹⁰Các môn đồ đã đến và thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Tại sao Ngài lại dùng những thí dụ để nói với đám đông?”

¹¹Chúa Giê-xu đáp lời và nói với họ rằng: “Các anh em đã được ban cho đặc ân để hiểu những lẽ mầu nhiệm của nước thiên đàng, nhưng họ thì không được ban cho.¹²Bởi vì ai đã có, người đó sẽ được cho thêm và người đó sẽ có thật nhiều. Nhưng ai chưa có, thì thậm chí những gì người có cũng sẽ bị lấy đi.

¹³Vì vậy, Thầy nói với họ bằng những thí dụ, bởi vì dầu họ nhìn, nhưng họ không thật sự thấy. Và dầu họ nghe, nhưng thật sự chẳng lọt lỗ tai và cũng chẳng hiểu được.¹⁴Với họ, lời tiên tri của Ê-sai đã được ứng nghiệm, lời tiên tri đó nói rằng: ‘Trong khi nghe, các người sẽ nghe, nhưng không cách nào hiểu được; trong khi nhìn, các người sẽ thấy, nhưng không cách nào nhận biết.

¹⁵Vì lòng dân này đã trở nên chai lì, và họ nặng tai nên không thể nghe, họ đã nhắm mắt lại, để mắt họ không thể nhìn biết, tai họ không thể nghe thấy, lòng họ không thể hiểu được để quay lại, và ta chữa lành cho.’

¹⁶Nhưng phước cho đôi mắt của các anh em, vì chúng nhìn được; và phước cho lỗ tai của các anh em, vì chúng nghe được.

¹⁷Thầy nói thật cùng các anh em rằng nhiều tiên tri và người công bình đã khao khát được thấy những điều các anh em thấy, nhưng không được nhìn thấy. Họ khao khát được nghe điều các anh em nghe, nhưng không được nghe.

¹⁸Vậy, hãy lắng nghe thí dụ về người gieo giống.¹⁹Bất kỳ ai nghe lời của nước Trời nhưng không hiểu, thì ma quỷ sẽ đến và cướp đi những gì đã được gieo trong lòng người đó. Người này chính là hạt giống được gieo bên vệ đường.

²⁰Người được gieo trên đất đá là người nghe lời thì lập tức vui mừng nhận lấy.²¹Thế nhưng, người đó không có rễ trong mình, nên chỉ trụ được một thời gian ngắn. Khi sự đau khổ hoặc bách hại xảy đến bởi cơ lời đó, thì người sẽ lập tức vấp phạm.

²²Người được gieo giữa những cây gai là người nghe lời, nhưng vì chăm về đời này và những lạc lura của sự giàu sang đã bóp nghẹt lời, và người đó chẳng kết quả được.²³Người được gieo vào trong đất tốt là người nghe lời và hiểu. Đây là người thật sự kết quả và biết nuôi dưỡng nó; một số sẽ kết quả một trăm lần, số khác sáu mươi lần và số khác ba mươi lần.”

²⁴Chúa Giê-xu đã trình bày một thí dụ khác cho họ. Ngài nói rằng: “Nước thiên đàng giống như một người gieo giống tốt vào ruộng mình.²⁵Nhưng trong khi người đó ngủ, kẻ thù đã đến và gieo cỏ dại vào giữa đám lúa mì rồi bỏ đi.²⁶Khi hạt đâm lá và kết quả, thì bấy giờ cỏ dại cũng mọc lên.

²⁷Những đầy tớ của người chủ đã đến thưa với chủ rằng: “Thưa chủ, có phải chủ đã không gieo giống tốt vào trong ruộng mình? Làm thế nào mà bây giờ nó lại có cỏ dại?”

²⁸Chủ nói với họ rằng: “Kẻ thù đã làm điều này.” Các đầy tớ thưa với chủ rằng: “Vậy, chủ có muốn chúng tôi đi nhổ chúng đi không?”

²⁹Chủ nói rằng: “Không, vì lỡ khi nhổ cỏ lên, các anh em có thể nhổ cả lúa mì chung với cỏ.”³⁰Hãy để cả hai cùng lớn lên cho đến khi mùa gặt đến. Lúc gặt, ta sẽ nói với con gặt rằng: “Đầu tiên hãy nhổ cỏ dại và bó chúng lại thành bó mà đốt đi, nhưng hãy đem lúa mì vào kho của ta.””

³¹Sau đó, Chúa Giê-xu lại trình bày một thí dụ khác nữa cho họ. Ngài nói rằng: “Nước thiên đàng giống như hạt cải mà một người đem gieo trong cánh đồng của mình.³²Thật ra, đây là loại hạt nhỏ nhất trong tất cả các loại hạt. Nhưng khi nó lớn lên, nó lại lớn hơn hết thảy các cây trong vườn. Nó trở thành một cây lớn, đến độ chim trời đến và làm tổ trên các nhánh nó.”

³³Sau đó, Chúa Giê-xu lại thuật cho họ một thí dụ khác. “Nước thiên đàng giống như men mà một phụ nữ nọ lấy trộn với ba lường bột cho đến khi nó dậy lên.”

³⁴Chúa Giê-xu đã dùng các thí dụ để nói những điều này với các đoàn dân đông. Ngài chẳng nói gì mà không dùng thí dụ.

³⁵Điều này để làm ứng nghiệm những gì đã được phán qua đấng tiên tri rằng: “Ta sẽ mở miệng nói những thí dụ. Ta sẽ nói những điều kín giấu từ lúc lập nền thế gian.”

³⁶Sau đó, Chúa Giê-xu rời khỏi đoàn dân đông và đi vào nhà. Các môn đồ của Ngài đến và thưa với Ngài rằng: “Xin giải thích cho chúng tôi thí dụ về cỏ dại trong ruộng lúa.”

³⁷Chúa Giê-xu đáp lời họ và nói rằng: “Người gieo giống tốt là Con Người.³⁸Ruộng lúa là thế gian; và giống tốt đây là con cái của nước trời. Cỏ dại là con cái của ma quỷ,³⁹và kẻ thù đã gieo cỏ dại là ma quỷ. Mùa gặt là kỳ tận thế và con gặt là các thiên sứ.

⁴⁰Bởi vậy, cũng như cỏ dại được gom lại và đốt trong lửa, thì khi kỳ tận thế đến cũng sẽ như vậy.⁴¹Con Người sẽ sai các thiên sứ Ngài và họ sẽ loại ra khỏi nước của Ngài tất cả những thứ làm cho phạm tội và tất cả những ai phạm tội.⁴²Họ sẽ quăng những người đó vào trong lò lửa, là nơi có khóc lóc và nghiến răng.⁴³Sau đó, người công bình sẽ chói sáng như mặt trời trong nước của Cha mình. Ai có tai, hãy lắng nghe.

⁴⁴Nước trời giống như một kho báu được chôn giấu trong một đám ruộng. Một người tìm thấy nó và giấu nó đi. Người vui mừng đi bán mọi thứ mình có và mua đám ruộng đó.

⁴⁵Lại nữa, nước thiên đàng giống như một thương buôn đang tìm kiếm ngọc trai quý giá.⁴⁶Khi người đã tìm thấy một viên ngọc trai có giá trị rất lớn, thì người đi và bán hết mọi thứ mình có để mua nó.

⁴⁷Một lần nữa, nước thiên đàng giống như một cái lưới được ném xuống biển và bắt lấy đủ mọi loài.⁴⁸Khi lưới đầy, những người đánh cá sẽ kéo nó lên bờ. Sau đó, họ ngồi lại và thu lấy tất cả những thứ tốt cho vào những thùng đựng, còn những thứ vô giá trị thì họ quăng đi.

⁴⁹Kỳ tận thế cũng sẽ như vậy. Các thiên sứ sẽ đến và phân kẻ ác ra khỏi người công bình.⁵⁰Họ sẽ quăng những người đó vào trong lò lửa, là nơi có khóc lóc và nghiến răng.

⁵¹Các anh em có hiểu tất cả những điều này không?” Các môn đồ thưa rằng: “Dạ có.”

⁵²Lúc đó, Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Bởi vậy, thầy dạy luật nào trở thành môn đồ của nước thiên đàng thì giống như một người chủ nhà, người đó lấy ra những thứ cũ và mới từ trong kho của mình.”

⁵³Sau khi Chúa Giê-xu trình bày tất cả những thí dụ này, thì Ngài đi khỏi chỗ đó.

⁵⁴Bấy giờ, Chúa Giê-xu trở về quê hương mình và dạy dỗ dân chúng trong nhà hội. Kết quả là họ kinh ngạc mà nói rằng: “Người này lấy sự khôn ngoan và những phép lạ này từ đâu?”⁵⁵Chẳng phải người này là con trai của người thợ mộc sao? Chẳng phải mẹ người là Ma-ri sao? Và anh em người chẳng phải là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn và Giu-đa hay sao?⁵⁶Và chị em của người, chẳng phải hết thảy họ đều ở giữa chúng ta hay sao? Như vậy, người lấy đâu ra tất cả những điều này?”

⁵⁷Họ trở nên khó chịu với Ngài. Nhưng Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Một tiên tri luôn được tôn trọng, ngoại trừ ngay tại quê hương mình và trong gia đình của mình.”⁵⁸Ngài không làm nhiều phép lạ ở đó bởi vì sự vô tín của họ.

14¹Khoảng thời gian đó, Hê-rốt, là vua chư hầu, đã nghe tin tức về Chúa Giê-xu.²Vua nói với các tôi tớ mình rằng: “Đây là Giăng Báp-tít; người đã sống lại từ cõi chết. Vì thế, những quyền phép này đang hành động trong người.”

³Vua Hê-rốt đã cho người bắt giữ Giăng, xiềng lại và tống vào ngục vì cơ Hê-rô-đia, vợ của Phi-líp, em người.⁴Vì Giăng đã

nói với vua rằng: “Vua không được phép cưới người phụ nữ đó làm vợ.”⁵Hê-rốt lẽ ra đã giết Giăng, nhưng vua sợ dân chúng bởi vì họ xem Giăng là một tiên tri.

⁶Nhưng khi ngày sinh nhật của Hê-rốt đến, con gái của Hê-rô-đia đã nhảy múa giữa mọi người và làm hài lòng Hê-rốt.⁷Đáp lại, vua hứa rằng sẽ cho nàng bất cứ điều gì nàng xin.

⁸Sau khi được mẹ chỉ dẫn, nàng tâu rằng: “Ngay tại đây, xin ban cho thần cái đầu của Giăng Báp-tít đặt trên một cái đĩa.”⁹Vua vô cùng bối rối bởi lời thỉnh cầu của nàng, nhưng vì cố lời hứa của mình và bởi sự có mặt của những người dự tiệc trong bữa tối đó nên vua đã truyền làm y như lời nàng.

¹⁰Vua cho người chém đầu Giăng ở trong ngục.¹¹Sau đó, đầu của ông được đặt trên một cái đĩa và được đem cho con gái của Hê-rô-đia, nàng bèn đem nó đến cho mẹ mình.¹²Sau đó, các môn đồ của Giăng đã đến, lấy xác và chôn cất người. Sau việc này, họ đã đến thuật lại cho Chúa Giê-xu.

¹³Khi Chúa Giê-xu nghe điều này, Ngài rời khỏi đó trên một chiếc thuyền để đến một nơi vắng vẻ. Khi đám đông nghe việc đó, họ đi bộ theo Ngài từ thành này qua thành khác.¹⁴Bấy giờ, Chúa Giê-xu đến trước họ và nhìn thấy một đám người rất đông. Ngài động lòng thương xót họ và chữa lành bệnh tật của họ.

¹⁵Khi trời tối, các môn đồ đến với Ngài và thưa rằng: “Đây là một nơi hoang vắng và trời đã tối. Xin thầy cho đám đông đi, để họ có thể vào các làng mà mua thức ăn cho mình.”

¹⁶Nhưng Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Họ không cần phải đi. Các anh em hãy cho họ chút gì đó để ăn.”

¹⁷Các môn đồ thưa với Ngài rằng: “Chúng tôi chỉ có đây năm ổ bánh và hai con cá.”

¹⁸Chúa Giê-xu nói: “Hãy đem chúng đến cho thầy.”

¹⁹Bấy giờ, Chúa Giê-xu truyền cho đám đông ngồi xuống trên bãi cỏ. Ngài cầm năm ổ bánh và hai con cá. Đang khi ngược nhìn lên trời, Ngài chúc phước và bẻ những ổ bánh ra rồi đưa cho các môn đồ, các môn đồ đưa chúng cho đám đông.²⁰Tất cả họ đều ăn và được no nê. Sau đó, họ nhặt những gì còn sót lại từ những mảnh vụn thức ăn – tất cả là mười hai giỏ đầy.

²¹Những người đã ăn vào khoảng năm ngàn người nam, chưa tính phụ nữ và trẻ em.

²²Lập tức, Chúa truyền cho các môn đồ vào thuyền và đi trước Ngài sang bờ bên kia, trong khi đích thân Ngài biểu đám đông rời đi.²³Sau khi đã cho đám đông rời đi rồi, Ngài đi một mình lên núi để cầu nguyện. Khi trời đã tối, Ngài ở đó một mình.²⁴Nhưng lúc đó, vì gió thổi ngược, nên con thuyền đang ở giữa biển gần như mất lái bởi vì những cơn sóng.

²⁵Trong giờ thứ tư của đêm, Chúa Giê-xu đi bộ trên mặt biển đến gần họ.²⁶Khi các môn đồ nhìn thấy Ngài bước đi trên biển, họ kinh khiếp và nói rằng: “Đó là một con ma,” rồi họ la lên trong sợ hãi.²⁷Nhưng Chúa Giê-xu đã lập tức nói với họ rằng: “Hãy can đảm! Chính là Thầy đây! Đừng sợ.”

²⁸Phi-e-rơ đáp lời Ngài và nói rằng: “Lạy Chúa, nếu là Ngài, xin truyền lệnh cho con được đến với Ngài trên mặt nước.”

²⁹Chúa Giê-xu phán: “Hãy đến.” Thế là Phi-e-rơ bước ra khỏi thuyền và đi trên mặt nước để đến với Chúa Giê-xu.³⁰Nhưng khi Phi-e-rơ nhìn thấy gió thổi, ông trở nên sợ hãi. Khi sắp chìm xuống, ông kêu lên rằng: “Chúa ôi, cứu con!”

³¹Chúa Giê-xu lập tức giơ tay ra, nắm lấy Phi-e-rơ và nói cùng ông rằng: “Con có ít đức tin quá, sao con lại nghi ngờ?”³²Sau đó, khi Chúa Giê-xu và Phi-e-rơ đã bước vào thuyền, gió liền ngừng thổi.

³³Bấy giờ, các môn đồ trong thuyền đã thờ phượng Chúa Giê-xu và nói rằng: “Ngài thật sự là Con Đức Chúa Trời.”

³⁴Khi đã qua đến bờ bên kia, họ đi vào xứ Gê-nê-xa-rét.³⁵Khi dân chúng ở đó nhận ra Chúa Giê-xu, họ đã loan tin này ra khắp các khu vực xung quanh, và họ đem đến cho Ngài những người bị bệnh.

³⁶Họ cầu xin Ngài chỉ cần cho họ chạm vào vạt áo của Ngài, và tất cả những người chạm vào Ngài đều được lành bệnh.

15 ¹Bấy giờ, một số người Pha-ri-si và các thầy dạy luật từ Giê-ru-sa-lem đến với Chúa Giê-xu. Họ nói rằng:²“Tại sao các môn đồ của Ngài lại vi phạm những truyền thống của các trưởng lão? Họ đã không rửa tay khi ăn.”

³Chúa Giê-xu đáp lời họ và nói rằng: “Còn các ông – tại sao lại vi phạm những truyền thống của mình mà vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời?”

⁴Vì Đức Chúa Trời có phán rằng: ‘Hãy hiếu kính cha mẹ người,’ và ‘Ai nói điều dữ về cha hoặc mẹ mình thì chắc chắn sẽ chết.’

⁵Nhưng các ông lại nói rằng: ‘ai nói với cha hoặc mẹ mình rằng: ‘những sự giúp đỡ lẽ ra cha mẹ nhận được từ con thì giờ đây nó đã là của lễ được dâng lên cho Đức Chúa Trời rồi!’ thì người đó không cần phải hiếu kính với cha mình nữa. Bởi điều này, các ông đã vi phạm những truyền thống của mình mà làm cho lời Đức Chúa Trời trở nên vô giá trị.

⁷Hỡi những kẻ giả hình kia, Ê-sai đã nói tiên tri rất đúng về các ông khi nói rằng:⁸“Dân này lấy môi miệng mà tôn kính ta, nhưng lòng chúng thì cách xa ta.”⁹Chúng thờ phượng ta vô ích, bởi vì những giáo lý mà chúng dạy đều là những mệnh lệnh của con người.”

¹⁰Bấy giờ, Ngài gọi đoàn dân đến với Ngài và nói với họ rằng: “Hãy nghe và hiểu điều này —¹¹Chẳng có gì vào trong miệng lại làm ô uế một người. Thay vào đó, những gì ra từ miệng, mới là điều làm ô uế một người.”

¹²Bấy giờ, các môn đồ đến và thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Thầy có biết rằng người Pha-ri-si cảm thấy bị xúc phạm khi họ nghe thấy điều này không?”¹³Chúa Giê-xu đáp lời và nói rằng: “Cây nào Cha thiên thượng của thầy không trồng thì sẽ bị nhổ lên.¹⁴Hãy mặc kệ họ; họ là những người dẫn đường bị mù. Nếu một người mù dẫn một người mù khác, thì cả hai sẽ rơi xuống hố.”

¹⁵Phi-e-rơ đáp lại và thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Xin giải thích cho chúng tôi thí dụ này.”

¹⁶Chúa Giê-xu nói: “Anh em vẫn chưa hiểu sao?”¹⁷Bộ Các anh em không thấy rằng hễ thứ gì cho vào miệng, đi vào bụng rồi sau đó sẽ được thải ra ngoài hay sao?

¹⁸Nhưng những thứ nói ra ngoài miệng đến từ tấm lòng. Chúng là những thứ làm ô uế một người.¹⁹Vì từ tấm lòng nảy sinh ra những ác tưởng, giết người, tà dâm, bất khiết tình dục, trộm cắp, làm chứng dối và những lời sỉ nhục.²⁰Đây là những điều làm ô uế một người. Nhưng việc ăn với đôi tay không sạch không làm ô uế người đó.”

²¹Bấy giờ, Chúa Giê-xu bỏ đi khỏi đó và lui về những vùng xung quanh thành Ty-ơ và Si-đôn.²²Tại đó, một phụ nữ người Ca-na-an đi ra từ vùng đó; bà la lên rằng: “Lạy Chúa, con vua Đa-vít, xin thương xót tôi; con gái tôi đang bị quỷ dày vò quá chừng.”

²³Nhưng Chúa Giê-xu không đáp với bà lời nào. Các môn đồ đến và nài xin Ngài, họ nói rằng: “Xin biểu bà ấy đi đi, vì bà ấy đang đi theo và la lối om sòm đằng sau chúng ta.”

²⁴Nhưng Chúa Giê-xu đáp lời và nói rằng: “Ta chẳng được sai đến cho bất kỳ ai, ngoại trừ những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.”

²⁵Nhưng người đàn bà đó đến và quỳ gối xuống trước mặt Ngài, thưa rằng: “Chúa ôi, xin giúp con.”

²⁶Ngài đáp lời rằng: “Thật không đúng khi đem bánh của con cái mà quăng cho những chó con.”

²⁷Bà thưa rằng: “Đúng vậy, thưa Chúa, nhưng những con chó nhỏ ít nhất cũng ăn được chút bánh vụn rơi xuống từ bàn của chủ mình.”

²⁸Bấy giờ, Chúa Giê-xu đáp lời và nói với bà rằng: “Này bà, đức tin của bà thật lớn là dường nào. Việc đó sẽ được thực hiện cho bà y như điều bà mong muốn.” Và trong chính giờ đó, con gái bà được lành bệnh.

²⁹Chúa Giê-xu rời khỏi chỗ đó và đi đến gần biển Ga-li-lê. Khi Ngài đã lên trên một ngọn đồi và ngồi xuống tại đó.³⁰Những đoàn dân đông liền đến với Ngài. Họ đem theo những người què, người mù, người câm và những người bị tàn tật, cùng nhiều người bị đau ốm. Họ đem những người đó đến dưới chân Chúa Giê-xu và Ngài chữa lành cho họ.³¹Vì thế, đám đông rất đông kinh ngạc khi nhìn thấy những người câm nói lại được, người tàn tật được lành, người què bước đi và người mù nhìn thấy. Họ ngợi khen Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.

³²Chúa Giê-xu gọi các môn đồ lại và nói rằng: “Thầy thương xót đoàn dân đông đó bởi vì họ đã ở với Thầy ba ngày rồi mà không có gì để ăn. Thầy không muốn biểu họ đi về khi chưa cho họ ăn chút gì đó, họ sẽ bị xỉu trên đường.”

³³Các môn đồ thưa rằng: “Chúng tôi có thể kiếm đâu ra đủ bánh ở một nơi hoang vắng thế này để thỏa mãn cơn đói của một đoàn dân đông dường ấy?”³⁴Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Các anh em có bao nhiêu ổ bánh?” Họ thưa rằng: “Có bảy ổ bánh và vài con cá nhỏ.”

³⁵Bấy giờ, Chúa Giê-xu truyền cho đoàn dân ngồi xuống đất.

³⁶Ngài cầm bảy ổ bánh và mấy con cá, sau khi tạ ơn, Ngài bẻ bánh ra và đưa cho các môn đồ. Các môn đồ đưa chúng cho đoàn dân.³⁷Tất cả những người đó ăn và được no nê. Sau đó họ thu lượm những mảnh vụn thức ăn còn thừa lại, cả thảy là bảy giỏ đầy.³⁸Những người đã ăn là bốn ngàn người nam, bên cạnh còn có phụ nữ và trẻ em.

³⁹Bấy giờ, Chúa Giê-xu biểu đoàn dân đi về, rồi Ngài vào thuyền và đi vào khu vực Ma-ga-đan.

16 ¹Người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đã đến và thử Ngài bằng cách đòi Ngài tỏ cho họ xem một dấu lạ từ trời.

²Nhưng Ngài đáp lời và nói với họ rằng: “Vào buổi chiều, các ông nói: ‘Thời tiết sẽ tốt, vì bầu trời màu hồng.’

³Vào buổi sáng, các ông bảo: ‘Thời tiết hôm nay sẽ xấu vì bầu trời màu đỏ và u ám.’ Các ông biết cách phân tích biểu hiện của bầu trời, nhưng các ông không thể giải thích được những dấu hiệu của các thời kỳ.⁴Một thế hệ gian ác và tà dâm tìm kiếm một dấu lạ, nhưng chẳng có dấu nào được ban cho ngoại trừ dấu lạ của Giô-na.” Sau đó, Chúa Giê-xu rời khỏi họ và bỏ đi.

⁵Các môn đồ đã đến bờ bên kia, nhưng họ quên đem theo bánh.⁶Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Hãy cẩn thận và cảnh giác với men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê.”

⁷Các môn đồ bàn luận với nhau và nói rằng: “Đây là vì chúng ta không có đem theo bánh.”

⁸Chúa Giê-xu nhận thấy điều này thì Ngài nói rằng: “Hỡi những anh em ít đức tin, sao các anh em lại bàn luận với nhau và nói rằng chính là vì các anh em đã không đem bánh theo?”

⁹Có phải các anh em vẫn chưa hiểu hay không nhớ chuyện năm ổ bánh cho năm ngàn người ăn và bao nhiêu giỏ bánh mà các anh em đã thu lượm lại?¹⁰Các anh em cũng chẳng nhớ bảy ổ bánh cho bốn ngàn người ăn và bao nhiêu giỏ mà các anh em đã nhặt lên hay sao?

¹¹Làm thế nào mà các anh em không hiểu rằng thầy không phải đang nói với các anh em về bánh? Hãy cẩn thận và coi chừng men của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê.”¹²Bấy giờ, họ mới hiểu rằng Ngài không nói với họ hãy coi chừng men trong bánh, nhưng là coi chừng sự dạy dỗ của người Pha-ri-si và Sa-đu-sê.

¹³Bấy giờ, khi Chúa Giê-xu đã bước vào phần đất của thành Sê-sa-rê Phi-líp, Ngài hỏi các môn đồ rằng: “Người ta nói rằng Con Người là ai?”

¹⁴Họ thưa rằng: “Một số người nói là Giăng Báp-tít; một số thì nói là Ê-li; và số khác thì nói là Giê-rê-mi hoặc một trong các đấng tiên tri.”

¹⁵Ngài nói với họ rằng: “Nhưng còn các anh em thì nói ta là ai?”

¹⁶Để đáp lời Ngài, Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: “Ngài là Chúa Cứu Thế, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

¹⁷Chúa Giê-xu đáp lời và nói với ông rằng: “Si-môn, con Giô-na, phước cho anh, vì thịt và huyết chẳng bày tỏ điều này cho anh biết, nhưng là Cha thầy, là Đấng ở trên thiên đàng đã tỏ cho anh.”¹⁸Thầy cũng nói cùng anh rằng, anh là Phi-e-rơ và trên đá này, thầy sẽ xây dựng Hội Thánh của thầy. Các cửa của âm phủ sẽ chẳng thắng hơn được nó.

¹⁹Thầy sẽ ban cho anh chìa khóa của nước trời. Hễ điều gì anh buộc trên đất thì sẽ bị buộc ở trên trời, và hễ điều gì anh mở ở dưới đất thì sẽ được mở ở trên trời.”²⁰Bấy giờ, Chúa Giê-xu truyền lệnh cho các môn đồ rằng họ không nên nói với bất kỳ ai rằng Ngài là Chúa Cứu Thế.

²¹Từ thời điểm đó, Chúa Giê-xu bắt đầu nói với các môn đồ rằng Ngài phải đến Giê-ru-sa-lem, chịu đựng nhiều điều khốn khổ dưới tay những trưởng lão, thầy tế lễ cả và các thầy dạy luật. Ngài sẽ bị giết và sống lại vào ngày thứ ba.²²Bấy giờ, Phi-e-rơ đưa Ngài qua một bên và trách Ngài rằng: “Nguyện xin điều này sẽ chẳng đến với Ngài, Chúa ôi; nguyện xin điều này không bao giờ xảy ra cho Ngài.”

²³Nhưng Chúa Giê-xu quay lại và phán với Phi-e-rơ rằng: “Hãy lui ra đằng sau ta, Sa-tan! Ngươi là một hòn đá làm vấp chân ta, vì ngươi không quan tâm đến những việc của Đức Chúa Trời, nhưng lo cho những điều thuộc về con người.”

²⁴Bấy giờ, Chúa Giê-xu nói với các môn đồ của Ngài rằng: “Nếu ai muốn theo Thầy, thì người đó phải bỏ mình đi, mang lấy thập tự giá của mình mà theo ta.”²⁵Vì ai muốn cứu sự sống mình sẽ mất nó, và ai mất sự sống mình vì cơ thầy thì sẽ tìm thấy nó.”²⁶Vì có lợi gì cho một người nếu người đó được cả thế gian, nhưng để mất sự sống mình? Người đó có thể lấy gì để đổi lại sự sống mình?

²⁷Vì Con Người sẽ đến trong vinh hiển của Cha Ngài với các thiên sứ của Ngài. Bấy giờ, Ngài sẽ trả cho mỗi người tùy theo công việc mình làm.”²⁸Thầy nói thật cùng các anh em, sẽ có một số người trong các anh em đang đứng đây, là những người sẽ không nếm trải sự chết cho đến khi họ nhìn thấy Con Người đến trong nước Ngài.”

17 ¹Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu dẫn Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng, em người theo mình và đem họ lên một ngọn núi cao.²Ngài hóa hình trước mặt họ. Mặt Ngài chiếu sáng như mặt trời và áo Ngài trở nên như ánh sáng vậy.

³Kìa, trước mặt họ có Mô-i-se và Ê-li đang trò chuyện với Ngài.⁴Phi-e-rơ thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Chúa ôi, đây là một nơi rất tốt để chúng ta ở lại. Nếu Ngài muốn, tôi sẽ dựng ở đây ba cái lều – một cho Ngài, một cho Mô-i-se và một cho Ê-li.”

⁵Trong khi ông vẫn còn đang nói thì một đám mây sáng chói phủ trên họ và có một tiếng nói ra từ đám mây đó phán rằng: “Này là Con yêu dấu của ta, là Con mà ta đẹp lòng. Hãy lắng nghe Con đó.”⁶Khi các môn đồ nghe điều đó, họ té sấp mặt xuống và rất sợ hãi.

⁷Bấy giờ, Chúa Giê-xu đến và chạm vào họ, Ngài nói: “Hãy đứng dậy và đừng sợ hãi.”⁸Lúc đó, họ ngược nhìn lên nhưng chẳng thấy ai ngoại trừ một mình Chúa Giê-xu mà thôi.

⁹Khi họ đang đi xuống núi, Chúa Giê-xu truyền cho họ rằng: “Đừng thuật lại những gì mình thấy với bất kỳ ai cho đến khi Con Người đã sống lại từ kẻ chết.”

¹⁰Các môn đồ hỏi Ngài rằng: “Vậy tại sao các thầy dạy luật nói rằng Ê-li phải đến trước?”

¹¹Chúa Giê-xu đáp lời và nói cùng họ rằng: “Thật ra, Ê-li sẽ đến để phục hồi muôn vật.”¹²Nhưng thầy nói cho các anh em biết rằng, Ê-li đã đến rồi, thế nhưng họ không nhận biết người. Thay vào đó, họ làm mọi điều mình muốn với người. Cũng vậy, Con Người cũng sẽ chịu khổ trong tay họ.”¹³Bấy giờ, các môn đồ hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Giăng Báp-tít.

¹⁴Khi họ đã đến chỗ đám đông, một người nọ đến cùng Ngài, quỳ gối xuống trước Ngài và thưa rằng:¹⁵“Chúa ôi, xin thương

xót con trai tôi vì nó bị bệnh động kinh và khổ sở vô cùng. Nó thường té vào lửa hoặc rơi xuống nước.¹⁶Tôi đã đem nó đến cho các môn đồ của Ngài, nhưng họ không thể chữa cho nó khỏi được.”

¹⁷Chúa Giê-xu đáp lời và nói rằng: “Hỡi dòng dõi bại hoại và vô tín, tôi sẽ phải ở với các người cho đến chừng nào? Tôi phải chịu đựng các người bao lâu nữa đây? Hãy đem đứa trẻ đến đây.”¹⁸Chúa Giê-xu quở nó thì ma quỷ liền ra khỏi nó. Từ lúc đó, đứa con trai được chữa lành.

¹⁹Bấy giờ, các môn đồ gặp riêng Chúa Giê-xu và thưa rằng: “Tại sao chúng tôi không thể đuổi nó ra được?”

²⁰Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Bởi vì đức tin ít ỏi của các anh em; thầy nói thật cùng các anh em, nếu các anh em có đức tin chỉ bằng một hạt cải, thì các anh em cũng có thể nói với hòn núi này rằng: ‘Hãy dời khỏi chỗ này sang chỗ kia,’ thì nó sẽ dời đi và chẳng có gì mà các anh em không thể làm được.”²¹

²²Trong khi họ ở tại Ga-li-lê, Chúa Giê-xu đã nói với các môn đồ của Ngài rằng: “Con Người sẽ bị nộp vào tay người ta.²³Họ sẽ giết Ngài, đến ngày thứ ba, Ngài sẽ sống lại.” Các môn đồ trở nên hết sức buồn bã.

²⁴Khi họ đã đến thành Ca-bê-na-um, những người thu loại thuế nửa siéc-lơ đến với Phi-e-rơ và nói rằng: “Thầy của anh có nộp thuế nửa siéc-lơ không?”²⁵Phi-e-rơ đáp rằng: “Có.” Nhưng khi Phi-e-rơ vào nhà, Chúa Giê-xu mở lời trước mà nói với ông rằng: “Si-môn, anh nghĩ gì về điều này? Các vua ở trên đất này thu thuế hoặc vật cống nạp từ ai? Từ thần dân của mình hay từ những người ngoại bang?”

²⁶Khi Phi-e-rơ thưa rằng: “Từ những người ngoại bang”, Chúa Giê-xu nói cùng ông rằng: “VẬY, những thần dân được miễn trả thuế.”²⁷Nhưng e rằng chúng ta sẽ khiến cho những người thu thuế phạm tội, nên anh hãy đi ra biển, thả câu và kéo lên con cá nào mắc câu trước tiên. Khi banh miệng nó ra, anh sẽ tìm thấy một đồng siéc-lơ. Hãy cầm lấy và đưa cho những người thu thuế để nộp thuế cho thầy và cho anh.”

¹Các bản cổ xưa đáng tin cậy nhất lược bỏ câu 21. Nhưng loại quỷ này không đi ra khỏi trừ khi cầu nguyện và kiêng ăn.

18 ¹Cùng lúc đó, các môn đồ đến với Chúa Giê-xu và thưa rằng: “Ai là lớn hơn hết trong nước thiên đàng?”

²Chúa Giê-xu đã gọi một đứa trẻ nhỏ đến với Ngài, đặt nó ngồi giữa họ,³và nói rằng: “Thầy nói thật cùng các anh em, trừ khi các anh em ăn năn và trở nên như những đứa trẻ nhỏ này, thì các anh em không thể nào vào được nước thiên đàng.⁴Vì vậy, ai hạ mình xuống giống như đứa trẻ nhỏ này, thì người đó là lớn hơn hết trong nước thiên đàng.⁵Và ai nhân danh thầy tiếp một đứa trẻ như đứa trẻ nhỏ này chính là tiếp rước thầy.

⁶Nhưng ai khiến cho một trong những đứa trẻ nhỏ tin nơi thầy phạm tội, thì người đó nên bị buộc một cối đá lớn vào cổ mà chết chìm dưới đáy biển thì hơn.

⁷Khốn thay cho thể gian bởi cớ những thời kỳ gây ra sự vấp phạm! Vì những thời kỳ đó cần phải đến, nhưng khốn thay cho người nào mà qua họ, những thời kỳ đó sẽ đến!⁸Nếu tay hoặc chân của anh em khiến anh em vấp phạm, hãy chặt bỏ và quăng nó xa khỏi anh em. Thà anh em bị thương tật hoặc què quặt mà bước vào sự sống đời đời, còn hơn có đủ tay hoặc chân mà bị quăng vào lửa đời đời.

⁹Nếu mắt khiến anh em vấp phạm, hãy móc nó ra và quăng nó xa khỏi anh em. Thà anh em bước vào sự sống đời đời với một con mắt, còn hơn là có đủ cả hai mắt mà bị quăng vào lửa đời đời.

¹⁰Hãy cẩn thận đừng khinh despise bất kỳ đứa trẻ nhỏ nào trong số này. Vì Thầy nói cùng các anh em rằng, trên thiên đàng, các thiên sứ của chúng luôn đứng hầu trước mặt Cha thầy, là Đấng ở trên trời.

¹²Các anh em suy nghĩ sao? Nếu ai đó có một trăm con chiên, nhưng một con trong số đó đi lạc, chẳng phải người đó sẽ để chín mươi chín con chiên trên sườn đồi mà đi tìm con chiên đã đi lạc hay sao?¹³Và nếu tìm thấy được con chiên đó, thì thầy nói thật cùng các anh em, chẳng phải người đó sẽ vui mừng vì nó hơn là vì chín mươi chín con chiên không bị lạc hay sao.¹⁴Cũng vậy, Cha các anh em trên trời không muốn bất cứ một ai trong số những đứa trẻ nhỏ này phải bị hư mất.

¹⁵Nếu những anh em khác phạm tội cùng các anh em, hãy đi, chỉ ra lỗi của người đó giữa anh em và người đó mà thôi. Nếu người đó nghe các anh em, các anh em sẽ được lại anh em mình.¹⁶Nhưng nếu người đó không chịu lắng nghe các anh em, hãy dẫn theo với mình một hoặc hai anh em nữa, để cho bởi miệng của hai hoặc ba người làm chứng mà mỗi lời nói đều sẽ được chứng thực.

¹⁷Còn nếu người đó từ chối lắng nghe các anh em, hãy trình vấn đề đó cho Hội Thánh. Nếu người cũng không chịu nghe Hội Thánh, thì hãy coi người đó như một dân ngoại và người thu thuế.

¹⁸Thầy nói thật cùng các anh em, bất cứ điều gì các anh em buộc dưới đất sẽ bị buộc trên thiên đàng. Và bất cứ điều gì các anh em mở ở dưới đất sẽ được mở trên thiên đàng.¹⁹Hơn nữa, Thầy nói cho các anh em rằng nếu hai người trong các anh em đồng lòng với nhau về bất kỳ điều gì mà người khác cầu xin, thì điều đó sẽ được thực hiện cho họ bởi Cha thầy, là Đấng ở trên trời.²⁰Vì nơi đâu có hai ba người tập hợp lại trong danh thầy, thì thầy sẽ ở giữa họ.”

²¹Bấy giờ, Phi-e-rơ đến và thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Thưa Chúa, khi anh em phạm tội cùng tôi thì tôi sẽ tha thứ cho họ bao nhiêu lần? Có phải là bảy lần không?”

²²Chúa Giê-xu nói cùng ông rằng: “Thầy không nói với anh là bảy lần, nhưng là bảy mươi lần bảy.

²³Bởi vậy, nước thiên đàng tương tự như một vị vua nợ muốn tính sổ nợ với những người đầy tớ của mình.²⁴Khi vua bắt đầu tính sổ, một đầy tớ được đem đến cho vua, là người nợ vua mười ngàn ta-lăng.²⁵Nhưng vì người đó không có phương tiện gì để trả, nên vua truyền rằng người đó phải bị bán đi, cùng với vợ, con và mọi thứ mà người đó có để có thể trả nợ.

²⁶Thế nên, người đầy tớ đã quỳ xuống trước mặt vua và thưa rằng: ‘Thưa chủ, xin kiên nhẫn với tôi, thì tôi sẽ trả cho chủ mọi thứ.’²⁷Thế là vì lòng thương xót, người chủ của tên đầy tớ đó đã tha cho đi và tha luôn cả món nợ của người đó.

²⁸Nhưng khi người đầy tớ đó đi ra thì gặp một trong những người đầy tớ khác, là người đã nợ hẳn một trăm đơ-ni-ê. Hắn tóm lấy người đó, siết cổ anh ta mà nói rằng: ‘Hãy trả cho tôi những gì anh nợ tôi.’

²⁹Nhưng người bạn đó quỳ xuống năn nỉ hắn: ‘Xin kiên nhẫn với tôi, thì tôi sẽ trả cho anh.’

³⁰Nhưng người đầy tớ đầu tiên đó khước từ. Thay vào đó, hắn đi và bỏ tù người bạn của mình cho đến khi người đó trả hết những gì người đó đã nợ hẳn.³¹Khi những người bạn đầy tớ khác thấy những gì đã xảy ra, họ rất buồn. Họ đến thưa với chủ mọi điều đã xảy ra.

³²Sau đó, chủ của người đầy tớ đã cho gọi hắn lại và nói rằng: ‘Hỡi người đầy tớ gian ác kia, ta đã tha thứ cho ngươi toàn bộ món nợ bởi vì ngươi đã nài xin ta.³³Chẳng lẽ nào ngươi lại không làm ơn cho người bạn của mình, như ta đã làm ơn cho ngươi?’

³⁴Người chủ rất tức giận và nộp hắn cho những người tra khảo cho đến khi hắn trả xong tất cả những gì còn nợ.³⁵Như vậy, nếu mỗi người trong các anh em không thật lòng tha thứ cho anh em mình, thì Cha thiên thượng của thầy sẽ làm như vậy với các anh em.”

19 ¹Lúc đó, khi Chúa Giê-xu nói xong những lời này, Ngài rời khỏi Ga-li-lê và vào trong xứ Giu-đê, bên kia sông Giô-đanh.

²Những đoàn dân rất đông theo Ngài và tại đó, Ngài đã chữa lành cho họ.

³Người Pha-ri-si đã đến với Ngài, thử Ngài mà nói rằng: “Một người có được ly dị vợ mình với bất kỳ lý do nào không?”

⁴Chúa Giê-xu đáp lời họ và nói rằng: “Các ông có đọc thấy rằng Ngài là Đấng đã tạo dựng nên họ từ lúc ban đầu và Ngài làm nên người nam cùng người nữ?

⁵Và Ngài cũng phán rằng: ‘Vì lý do này, người nam sẽ lìa cha mẹ mình mà hiệp với vợ, cả hai sẽ trở nên một thịt.’⁶Vì thế, họ không còn là hai, nhưng là một thịt. Vậy, những gì Đức Chúa Trời đã kết hiệp với nhau, thì đừng ai phân rẽ ra.”

⁷Họ nói với Ngài rằng: “Vậy tại sao Môi-se lại truyền cho chúng tôi đưa một tờ đơn ly dị rồi sau đó cho nàng đi?”

⁸Ngài nói với họ rằng: “Vì sự cứng lòng của quý vị mà Môi-se đã cho phép các quý vị ly dị vợ mình, nhưng từ ban đầu thì không phải như thế.”Tôi nói với các quý vị rằng hễ ai ly dị vợ mình, ngoại trừ vì tội tà dâm, mà cưới một người khác thì đã phạm tội ngoại tình rồi. Người nam nào cưới một người phụ nữ bị ly dị cũng phạm tội ngoại tình.”

¹⁰Các môn đồ thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Nếu đó là trường hợp của người nam với vợ mình, thì kết hôn là điều không tốt.”

¹¹Nhưng Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Không phải mọi người đều có thể chấp nhận được sự dạy dỗ này, nhưng chỉ những người được cho phép mới chấp nhận được nó mà thôi.¹²Vì có những người bị hoạn từ khi lọt lòng mẹ, và có những người bị hoạn do người ta gây ra. Cũng có những người vì nước trời mà tự làm cho mình nên hoạn. Ai có thể nhận lãnh sự dạy dỗ này, hãy để người nhận lãnh.”

¹³Bấy giờ, người ta đem một số trẻ nhỏ đến với Ngài để Ngài đặt tay trên chúng mà cầu nguyện, nhưng các môn đồ quở trách họ.¹⁴Tuy nhiên, Chúa Giê-xu nói rằng: “Hãy để những con trẻ đó đến và đừng ngăn cấm chúng đến với thầy, vì nước thiên đàng thuộc về những con trẻ như thế.”¹⁵Rồi Ngài đặt tay trên chúng, sau đó, Ngài rời khỏi đó.

¹⁶Khi đó, có một người nam đến với Chúa Giê-xu và thưa rằng: “Thưa Thầy, tôi phải làm việc lành nào để tôi có được sự sống đời đời?”

¹⁷Chúa Giê-xu nói với anh ta rằng: “Tại sao anh lại hỏi tôi việc nào là tốt lành? Chỉ có một việc lành mà thôi, nhưng nếu anh muốn bước vào sự sống đời đời, hãy giữ các điều răn.”

¹⁸Người đó thưa với Ngài rằng: “Là những điều răn nào?” Chúa Giê-xu nói rằng: “Anh chớ giết người, chớ phạm tội tà dâm, chớ trộm cắp và đừng làm chứng dối,¹⁹hãy hiếu kính cha mẹ và yêu thương người lân cận như mình.”

²⁰Người trai trẻ đó thưa với Ngài: “Tôi đã vâng giữ tất cả những điều này. Tôi còn cần điều gì nữa?”

²¹Chúa Giê-xu nói với anh ta rằng: “Nếu anh mong ước nên trọn vẹn, hãy đi, bán những gì mình có mà bố thí cho người

nghèo thì anh sẽ có của báu ở trên thiên đàng. Sau đó, hãy đến mà theo Thầy.”²²Nhưng khi người trai trẻ đó nghe thấy những gì Chúa Giê-xu nói, anh ta bỏ đi với vẻ đau khổ vì anh ta là một người có nhiều của cải.

²³Chúa Giê-xu nói với các môn đồ rằng: “Thầy nói thật cùng các anh em, thật khó cho một người giàu vào nước thiên đàng.

²⁴Thầy lại nói cùng các anh em rằng, một con lạc đà chui qua lỗ một cây kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức Chúa Trời.”

²⁵Khi các môn đồ nghe thấy như thế, họ rất kinh ngạc và thưa rằng: “Vậy thì ai có thể được cứu?”

²⁶Chúa Giê-xu nhìn họ và nói rằng: “Với con người thì điều này là không thể, nhưng với Đức Chúa Trời thì mọi sự đều có thể.”

²⁷Bấy giờ, Phi-e-rơ thưa với Ngài và nói rằng: “Thưa Thầy, chúng tôi đã bỏ hết mọi thứ mà theo thầy. Vậy chúng tôi sẽ có gì?”

²⁸Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Thầy nói thật cùng các anh em, các anh em là những người đã theo ta, trong sự sống lại, khi Con Người ngồi trên ngai vinh hiển Ngài, các anh em cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai mà xét đoán mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên.

²⁹Ai đã rời bỏ gia đình, anh em, chị em, cha, mẹ, con cái hoặc đất đai vì cơ thầy, sẽ nhận lãnh một trăm lần hơn và hưởng được sự sống đời đời.

³⁰Nhưng có nhiều người là đầu sẽ trở nên cuối và nhiều người cuối sẽ trở nên đầu.

20 ¹Vì nước thiên đàng giống như một người chủ đất nọ, ông đi ra để thuê nhân công cho vườn nho mình từ sáng sớm.

²Sau khi thống nhất với họ về tiền công một ngày là một đơ-ni-ê, thì ông sai họ vào vườn nho của mình.

³Vào giờ thứ ba trong ngày, ông đi ra lần nữa và nhìn thấy những nhân công khác đang đứng ở không ngoài chợ.⁴Ông nói với họ rằng: ‘Mấy anh kia, hãy đi vào vườn nho và tôi sẽ trả công xứng đáng cho các anh.’ Thế là họ đi làm việc.

⁵Đến giờ thứ sáu, ông lại đi ra và thêm lần nữa vào giờ thứ chín, ông cũng làm y như vậy.⁶Một lần nữa, chừng giờ thứ mười một, ông đi ra, vẫn thấy những người khác đang đứng không. Ông nói với họ: ‘Sao các anh đứng đây suốt ngày dài không làm gì cả?’

⁷Họ thưa rằng: ‘Bởi vì không ai thuê chúng tôi.’ Ông nói với họ: ‘Các anh, hãy đi vào vườn nho.’

⁸Tối đến, người chủ vườn nho nói với đốc công của mình: ‘Hãy gọi những nhân công vào và trả lương cho họ, bắt đầu từ người cuối đến người đầu.’⁹Khi những nhân công được thuê vào giờ thứ mười một đến, mỗi người trong bọn họ đều nhận được một đơ-ni-ê.¹⁰Khi những nhân công đầu tiên đến, họ nghĩ rằng mình sẽ được nhận nhiều hơn, nhưng mỗi người họ cũng chỉ nhận một đơ-ni-ê.

¹¹Khi nhận tiền công của mình, họ phàn nàn về người chủ đất.

¹²Họ nói rằng: ‘Những nhân công cuối cùng đó chỉ làm việc có một giờ, nhưng lại coi họ ngang bằng với chúng tôi, chúng tôi đã chịu sự cực nhọc của cả một ngày và chịu cả cái nóng cháy da.’

¹³Nhưng người chủ đáp lời và nói với một người trong số họ rằng: ‘Các anh ơi, tôi không có làm gì sai trái với các anh. Chẳng phải các anh đã đồng ý với tôi tiền công là một đơ-ni-ê sao?’¹⁴Hãy nhận những gì thuộc về các anh và đi đi. Tôi muốn trả cho những nhân công được thuê vào giờ cuối này thế nào là tùy ý tôi.

¹⁵Tôi không được phép làm điều mình muốn với tài sản mình hay sao? Hay là vì tôi tốt bụng mà anh em không ưng mắt?’¹⁶Vì vậy, người cuối sẽ nên đầu và người đầu sẽ nên cuối.”

¹⁷Khi Chúa Giê-xu đang lên thành Giê-ru-sa-lem, Ngài đem theo mười hai môn đồ và trên đường đi, Ngài nói với họ rằng:

¹⁸“Hãy cẩn thận, chúng ta đang đi lên Giê-ru-sa-lem, Con Người sẽ bị nộp vào tay các thầy tế lễ cả và các thầy dạy luật. Họ sẽ kết án người tội chết¹⁹ và sẽ giao người cho Dân Ngoại để họ nhạo báng người, đánh đập người và đóng đinh người. Nhưng vào ngày thứ ba, người sẽ được sống lại.”

²⁰Bấy giờ, mẹ của hai con trai Xê-bê-đê cùng các con trai mình đến với Chúa Giê-xu. Bà quỳ gối xuống trước mặt Ngài và cầu xin Ngài một điều.²¹Chúa Giê-xu hỏi bà rằng: “Chị mong muốn điều gì?” Bà thưa với Ngài: “Xin cho phép hai con trai của tôi một đứa được ngồi bên hữu, một đứa được ngồi bên tả của Ngài trong nước Ngài.”

²²Nhưng Chúa Giê-xu đáp lời và nói rằng: “Chị không biết mình đang cầu xin điều gì đâu. Hai anh em có thể uống được chén mà thầy sắp sửa phải uống không?” Họ thưa với Ngài rằng: “Chúng tôi có thể.”

²³Ngài nói với họ rằng: “Thật ra anh em sẽ uống chén của Thầy. Nhưng để ngồi bên hữu và bên tả của Thầy không phải là việc Thầy có thể ban cho được, vì vị trí này được ban cho những người đã được định bởi Cha của Thầy.”

²⁴Khi mười môn đồ khác nghe thấy việc này, họ rất không vừa lòng với hai anh em.

²⁵Nhưng Chúa Giê-xu gọi họ đến với Ngài mà nói rằng: “Các anh em biết rằng những lãnh đạo của dân ngoại đều bắt người ta phục dịch mình và những người nắm vị trí quan trọng sẽ áp đặt thẩm quyền trên người khác.”²⁶Nhưng giữa vòng các anh em thì không được như vậy. Thay vào đó, ai muốn làm lớn giữa vòng các anh em thì phải làm đầy tớ các anh em.²⁷Và ai khao khát làm người đứng đầu giữa vòng các anh em thì phải làm đầy tớ các anh em.²⁸Giống như Con Người không đến để được phục vụ, nhưng là để phục vụ, và để phó sự sống mình để mua chuộc cho nhiều người.”

²⁹Khi họ từ thành Giê-ri-cô đi ra, một đoàn dân rất đông đi theo Ngài.³⁰Và họ nhìn thấy có hai người mù đang ngồi bên đường. Khi hai người nghe rằng Chúa Giê-xu đang đi ngang qua, họ liền la lên: “Chúa ôi, Con vua Đa-vít ôi, hãy thương xót chúng tôi.”³¹Nhưng đám đông la rầy họ, bảo họ hãy yên lặng. Tuy nhiên, họ còn la lớn hơn nữa rằng: “Chúa ôi, Con vua Đa-vít ôi, xin thương xót chúng tôi.”

³²Bấy giờ, Chúa Giê-xu dừng lại và gọi họ, bảo rằng: “Các anh mong muốn tôi làm gì cho các anh?”³³Họ thưa với Ngài rằng: “Chúa ôi, xin cho chúng tôi được sáng mắt.”³⁴Bấy giờ, bởi động lòng thương xót, Chúa Giê-xu sờ đến mắt họ. Lập tức, họ được sáng mắt và đi theo Ngài.

21 ¹Khi Chúa Giê-xu và các môn đồ Ngài đến gần thành Giê-ru-sa-lem, và khi đã đến thành Bê-pha-giê, bên Núi Ô-li-ve, thì Chúa Giê-xu sai hai môn đồ đi.²Ngài nói với họ: “Hãy đi vào làng kế bên, các anh em sẽ thấy ngay một con lừa bị buộc ở đó và một con lừa con đang ở với nó. Hãy mở dây buộc và đem chúng đến cho thầy.”³Nếu có ai nói gì về việc đó, các anh em hãy trả lời rằng: ‘Chúa cần đến chúng’ thì người đó sẽ lập tức để chúng đi với các anh em.”

⁴Khi đó, việc này xảy ra để cho những gì được phán qua đấng tiên tri được ứng nghiệm. Đấng tiên tri có nói rằng:⁵“Hãy nói với con gái của Si-ôn, kìa, Vua các ngươi đang đến cùng ngươi, hạ mình và cỡi trên một con lừa, và trên lưng của một con lừa con, là con của lừa cái.”

⁶Bấy giờ, các môn đồ đi và làm y theo những gì Chúa Giê-xu đã dạy họ.⁷Họ đem con lừa cái và con lừa con về, rồi trải áo mình lên chúng và Chúa Giê-xu ngồi lên đó.⁸Hầu hết đám đông đều trải áo mình trên đường, còn những người khác thì chặt những nhánh cây rồi trải chúng trên đường.

⁹Những đoàn dân đông đi trước Chúa Giê-xu và những người đi theo sau Ngài đều la lên rằng: “Ngợi khen cho con vua Đa-vít. Phước cho Đấng nhân danh Chúa mà đến. Ngợi khen Ngài ở nơi chí cao!”

¹⁰Khi Chúa Giê-xu đã vào thành Giê-ru-sa-lem, cả thành đều bị khuấy động và dân thành hỏi nhau: “Người này là ai?”

¹¹Đám đông đáp rằng: “Đây là tiên tri Giê-xu, đến từ thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê.”

¹²Bấy giờ, Chúa Giê-xu bước vào đền thờ của Đức Chúa Trời. Ngài đuổi tất cả những người buôn bán ra khỏi đền thờ. Ngài cũng lật đổ bàn của những người đổi tiền và ghế của những người bán bồ câu.¹³Ngài phán cùng họ rằng: “Có lời chép rằng: ‘Nhà ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện,’ nhưng các ông đã biến nó thành ra một hang trộm cướp.”

¹⁴Bấy giờ, người mù và người què đều đến với Ngài trong đền thờ và Ngài chữa lành cho họ.

¹⁵Nhưng khi các thầy tế lễ cả và các thầy dạy luật nhìn thấy những điều đáng kinh ngạc mà Ngài đã làm, và khi họ nghe thấy dân chúng tung hô trong đền thờ rằng: “Ngợi khen con vua Đa-vít,” thì họ hết sức giận dữ.

¹⁶Họ nói với Ngài rằng: “Ông có nghe những gì mấy người này đang nói không?” Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Có! Nhưng chẳng phải các ông chưa từng đọc thấy rằng: ‘Từ miệng con trẻ và con đương bú, người sẽ có lời ngợi khen tốt nhất’ hay sao?”

¹⁷Sau đó, Chúa Giê-xu rời khỏi họ và đi vào thành Bê-tha-ni để ngủ ở đó.

¹⁸Vào buổi sáng, khi Ngài trở vào thành, thì Ngài đói.¹⁹Ngài nhìn thấy một cây vả bên đường. Ngài đến gần nó nhưng chẳng thấy gì trên cây ngoại trừ lá của nó. Ngài phán cùng nó rằng: “Sẽ chẳng có trái nào ra từ cây này.” Lập tức, cây vả đó héo khô đi.

²⁰Khi các môn đồ nhìn thấy điều đó họ ngạc nhiên và nói rằng: “Làm thế nào cây vả lại tức thì héo khô thế kia?”

²¹Chúa Giê-xu đáp lời và nói với họ rằng: “Thầy nói thật cùng các anh em, nếu các anh em có đức tin và không có lòng nghi ngờ, thì các anh em sẽ không chỉ làm được điều đã xảy ra với cây vả này thôi, mà các anh em sẽ có thể nói ngay cả với ngọn đồi này rằng: ‘Hãy nhấc mình lên và ném xuống biển đi,’ thì điều đó sẽ được thực hiện.”²²Mọi điều các anh em tin và cầu xin, thì các anh em sẽ nhận được.”

²³Khi Chúa Giê-xu đã vào trong đền thờ, các thầy tế lễ cả và những trưởng lão trong dân chúng đã đến với Ngài khi Ngài đang dạy dỗ và hỏi rằng: “Bởi thẩm quyền nào mà ông làm những điều này? Và ai cho ông thẩm quyền này?”

²⁴Chúa Giê-xu đáp cùng họ rằng: “Tôi cũng sẽ hỏi các ông một câu. Nếu các ông trả lời tôi được, thì cũng sẽ nói cho các ông biết tôi làm những điều này với thẩm quyền nào.”

²⁵Phép báp-têm của Giăng – nó từ đâu đến, từ trời hay từ con người?” Họ bàn với nhau rằng: “Nếu chúng ta nói: ‘Từ trời,’ thì người sẽ nói với chúng ta rằng: ‘Vậy tại sao các ông không tin Giăng?’”²⁶Nhưng nếu chúng ta trả lời: ‘Từ con người,’ thì chúng ta sợ đám đông, bởi tất cả họ đều coi Giăng là một tiên tri.”²⁷Thế nên họ trả lời Chúa Giê-xu rằng: “Chúng tôi không biết.” Ngài cũng nói với họ rằng: “Tôi cũng sẽ không cho các ông biết tôi làm những điều này bởi thẩm quyền nào.

²⁸Nhưng các ông suy nghĩ gì? Một người đàn ông họ có hai con trai. Ông ta đến với đứa con lớn, và bảo rằng: “Hỡi con, hôm nay hãy vào làm việc trong vườn nho.”

²⁹Đứa con trai đó đáp rằng: ‘Con sẽ không đi,’ nhưng sau đó, nó đổi ý và đi.

³⁰Rồi người đàn ông đó đến với đứa con trai thứ hai và cũng nói y như vậy. Đứa con trai này trả lời rằng: ‘Con sẽ đi, thưa cha,’ nhưng nó lại không đi.

³¹Đứa nào trong hai con trai đó thực hiện ý muốn của cha mình? Họ đáp rằng: “Là đứa lớn.” Chúa Giê-xu nói cùng họ rằng: “Tôi nói thật cùng các ông, những người thu thuế và gái điếm sẽ vào nước Đức Chúa Trời trước các ông.”³²Vì Giăng đã đến với các ông trong đường lối công bình, nhưng các ông không tin người; trong khi những người thu thuế và gái điếm thì lại tin. Còn các ông, thậm chí khi nhìn thấy điều đó xảy ra vẫn không chịu ăn năn để tin nơi người.

³³Hãy lắng nghe một thí dụ khác nữa. Một người họ có rất nhiều đất đai. Ông ta trồng một vườn nho, xây hàng rào xung quanh nó, đào một nơi ép rượu trong đó, xây một tháp canh và cho những người trồng nho thuê. Sau đó, ông đi sang một xứ khác.³⁴Khi mùa thu hoạch nho đến gần, ông sai một vài đầy tớ đến chỗ những người trồng nho để thu hoạch nho của mình về.

³⁵Nhưng những người trồng nho đó bắt lấy những đầy tớ của người, đánh người này, giết người kia và còn ném đá người khác nữa.³⁶Một lần nữa, chủ đất lại sai những đầy tớ khác đến, đông hơn trước, nhưng những người trồng nho cũng đối họ y như vậy.³⁷Sau đó, người chủ đất sai chính con trai mình đến với họ vì nghĩ rằng: “Họ sẽ tôn trọng con trai của mình.”

³⁸Nhưng khi những người trồng nho nhìn thấy người con trai đó, họ nói với nhau rằng: “Đây là đứa con kế tự. Chúng ta hãy giết nó để sở hữu sản nghiệp này.”³⁹Thế là họ bắt lấy người con trai, ném ra khỏi vườn nho và giết đi.

⁴⁰Vậy, khi người chủ vườn nho đến, người sẽ làm gì với những người trồng nho này?”

⁴¹Họ thưa với Ngài rằng: “Người sẽ hình phạt những kẻ đó cách nặng nề nhất, và sau đó sẽ cho những người trồng nho khác thuê vườn nho, là những người sẽ giao trái nho cho chủ khi chúng chín.”

⁴²Chúa Giê-xu nói với họ rằng: ‘Chẳng phải các ông chưa từng đọc thấy trong Kinh Thánh có chép: “Hòn đá mà những người thợ xây khước từ đã trở nên viên đá góc nhà. Việc này từ Chúa mà đến, và nó thật lạ lùng trong mắt người?”

⁴³Bởi vậy, tôi nói cùng các ông, nước Đức Chúa Trời sẽ bị cất khỏi các ông và được giao cho một nước nuôi dưỡng những hạt giống của nó.”⁴⁴Ai rơi nhằm đá này sẽ bị vỡ nát thành những mảnh vụn. Nhưng hễ nó rơi trúng ai, thì nó sẽ đập nát người đó.”

⁴⁵Khi các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nghe thấy những thí dụ này họ biết rằng Ngài đang nói về họ.⁴⁶Nhưng hễ khi nào họ cố gắng ra tay với Ngài, thì họ lại sợ đám đông, bởi vì dân chúng coi Ngài là một tiên tri.

22¹Chúa Giê-xu lại nói cùng họ và một lần nữa, Ngài dùng thí dụ mà phán rằng:²“Nước thiên đàng giống như một vua họ tổ chức tiệc cưới cho con trai mình.³Vua sai các đầy tớ mình đi gọi những ai đã được mời đến dự tiệc cưới, nhưng họ lại không đến.

⁴Một lần nữa, vua sai những đầy tớ khác mà nói rằng: “Hãy nói với chúng, là những kẻ được mời rằng: ‘Hãy xem, ta đã dọn sẵn bữa tối của ta. Bò lớn và bò con mập đã được giết thịt, và mọi thứ đã sẵn sàng. Hãy đến dự tiệc cưới.’”

⁵Nhưng những người đó không coi lời mời của vua là quan trọng. Một số người quay trở về với đồng ruộng của mình, một số khác thì trở về với chỗ buôn bán của mình.⁶Những người khác nữa thì túm lấy các tôi tớ của vua, sỉ nhục họ, rồi giết họ đi.⁷Vua rất tức giận. Ông sai quân lính mình giết những kẻ giết người đó và đốt thành của họ.

⁸Sau đó, vua truyền cho các tôi tớ của mình rằng: “Tiệc cưới đã sẵn sàng, nhưng những kẻ được mời đó không xứng đáng.

⁹Vậy, hãy đi ra những ngã tư đường và hễ thấy ai thì mời người nấy đến dự tiệc cưới.”¹⁰Các tôi tớ đi ra ngoài đường lớn và tập hợp tất cả những người mà họ tìm thấy, cả xấu lẫn tốt. Vì vậy, phòng tiệc cưới đầy ắp khách tham dự.

¹¹Nhưng khi vua đi ra để gặp những vị khách, vua thấy một người không mặc áo dành cho lễ cưới.¹²Vua nói với người đó: ‘Anh kia, làm thế nào anh vào đây mà không mặc áo lễ vậy?’ Người đó im lặng.

¹³Lúc đó, vua truyền cho các đầy tớ rằng: ‘Hãy trói chân tay gã này rồi quăng ra chỗ tối tăm ngoài kia, là chỗ sẽ có khóc lóc và nghiến răng.’¹⁴Vì nhiều người được gọi, nhưng ít người được chọn.”

¹⁵Bấy giờ, người Pha-ri-si đi và lên kế hoạch làm thế nào để có thể gài bẫy Chúa Giê-xu trong chính lời nói của Ngài.¹⁶Sau đó, họ sai các môn đồ của mình cùng với những người nhà Hê-rô-đia đến với Ngài. Họ thưa với Chúa Giê-xu rằng: “Thưa Thầy, chúng tôi biết rằng Thầy là thành thật và rằng Thầy dạy dỗ đường lối của Đức Chúa Trời trong lẽ thật. Thầy không

quan tâm đến ý kiến của người khác, và Thầy không thiên vị người này với người kia.¹⁷ Vì thế, xin cho chúng tôi biết Thầy nghĩ gì về điều này? Nộp thuế cho Sê-sa là hợp pháp hay không hợp pháp?”

¹⁸Chúa Giê-xu hiểu rõ sự gian ác của họ, nên Ngài nói rằng: “Hỡi những kẻ giả hình, tại sao các người lại thử tôi?¹⁹ Hãy đưa cho tôi xem đồng tiền nộp thuế.” Bấy giờ, họ đưa cho Ngài một đồng đơ-ni-ê.

²⁰Chúa Giê-xu nói với họ: “Hình và tên trên này là của ai?”

²¹Họ đáp lời Ngài: “Của Sê-sa.” Bấy giờ, Chúa Giê-xu nói với họ rằng: “Vậy thì hãy trả cho Sê-sa những gì của Sê-sa, và trả cho Đức Chúa Trời những gì của Đức Chúa Trời.”²² Khi nghe thấy như vậy, họ rất đỗi kinh ngạc. Bấy giờ, họ lui khỏi Ngài và bỏ đi.

²³Trong ngày đó, một số người Sa-đu-sê đã đến với Ngài, họ là những người nói rằng không có sự sống lại. Họ hỏi Chúa Giê-xu²⁴ rằng: “Thưa Thầy, Môi-se có nói: ‘Nếu một người đàn ông chết mà không có con, thì em trai của người phải cưới vợ người mà sinh con cho anh mình.’

²⁵Có bảy anh em kia. Người lớn nhất lập gia đình rồi chết mà không có con cái. Người để lại vợ mình cho em trai.²⁶ Sau đó, người thứ hai cũng y như vậy, rồi người thứ ba, cho đến người thứ bảy.²⁷ Rồi sau cùng, người nữ đó cũng chết.²⁸ Vậy, khi sống lại, nàng sẽ là vợ của ai trong số bảy anh em đó? Vì tất cả họ đều là chồng của nàng.”

²⁹Chúa Giê-xu đáp lời và nói với họ rằng: “Các ông nhầm rồi, bởi vì các ông không biết Kinh Thánh, cũng không biết quyền phép của Đức Chúa Trời.³⁰ Vì trong sự sống lại, người ta không cưới gả, cũng không hứa hôn. Thay vào đó, họ sẽ giống như các thiên sứ trên thiên đàng vậy.

³¹Về sự sống lại của kẻ chết, các ông không đọc thấy có lời của Đức Chúa Trời phán với chúng ta rằng,³² “Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, của Y-sác, và của Gia-cốp sao?” Đức Chúa Trời không phải là Chúa của kẻ chết, nhưng là của kẻ sống.”

³³Khi đám đông nghe thấy điều này, họ đều lấy làm kinh ngạc về sự dạy dỗ của Ngài.

³⁴Nhưng khi những người Pha-ri-si nghe thấy rằng Chúa Giê-xu đã khiến những người Sa-đu-sê không thể nói nên lời, thì họ tập hợp nhau lại.³⁵ Một trong số họ là thầy dạy luật, đã hỏi một câu hỏi đặt thử Ngài—³⁶“Thưa Thầy, điều răn nào là lớn nhất trong luật pháp?”

³⁷Chúa Giê-xu nói với ông rằng: “‘Người phải hết lòng, hết linh hồn và hết sức mà kính mến Chúa, là Đức Chúa Trời người.’³⁸ Đây là mạng lệnh lớn và trước nhất.

³⁹Có một mạng lệnh thứ hai giống như nó đó là - ‘Người phải yêu mến người lân cận như mình.’⁴⁰ Toàn bộ luật pháp và lời tiên tri đều dựa trên hai mạng lệnh này.”

⁴¹Bấy giờ, trong khi người Pha-ri-si vẫn còn hội họp với nhau, thì Chúa Giê-xu hỏi họ một câu hỏi.⁴² Ngài hỏi rằng: “Các ông nghĩ gì về Chúa Cứu Thế? Ngài là con của ai?” Họ trả lời Ngài rằng: “Là con vua Đa-vít.”

⁴³Chúa Giê-xu nói cùng họ rằng: “Vậy làm thế nào bởi Thánh Linh, mà vua Đa-vít lại gọi Ngài là Chúa, khi nói rằng:⁴⁴ ‘Đức Giê-hô-va phán với Chúa tôi, “Hãy ngồi bên hữu của ta, cho đến khi ta khiến các kẻ thù ngươi thành bệ chân ngươi.”’?”

⁴⁵Như vậy, nếu vua Đa-vít gọi Chúa Cứu Thế là ‘Chúa,’ thì làm thế nào Ngài là con vua Đa-vít được?⁴⁶ Không ai có thể đáp một lời nào với Ngài, và cũng không ai dám hỏi Ngài thêm câu hỏi nào nữa kể từ ngày hôm đó.

23 ¹Sau đó, Chúa Giê-xu phán với những đoàn dân đông và các môn đồ mình² rằng: “Các thầy dạy luật và người Pha-ri-si đang ngồi chỗ của Môi-se.³ Vì thế, bất kỳ điều gì họ truyền cho các anh em làm, hãy làm và tuân giữ chúng. Nhưng đừng bắt chước việc làm của họ, vì họ nói những điều đó, nhưng sau lại không làm theo.

⁴Thật vậy, họ buộc những gánh nặng khó mang, rồi sau đó đặt chúng lên vai người dân. Nhưng chính họ không thêm động ngón tay để mang lấy chúng.⁵ Tất cả những việc họ làm, họ làm để được dân chúng nhìn thấy. Vì họ làm túi đựng kinh thánh của mình rộng, và kéo tua áo mình cho dài ra.

⁶Họ thích những chỗ cao trọng trong lễ tiệc và những chỗ quan trọng trong nhà hội,⁷ cùng với những lời chào đặc biệt nơi phố chợ và thích được dân chúng gọi mình là ‘Thầy.’

⁸Nhưng các anh em không được phép để người ta gọi mình là ‘Thầy,’ vì các anh em chỉ có một thầy và tất cả đều là anh em với nhau.⁹ Cũng đừng gọi người nào trên đất là cha mình, bởi vì các anh em chỉ có một Cha, và Ngài ở trên thiên đàng.

¹⁰Cũng đừng gọi ai là ‘thầy,’ vì các người chỉ có một Thầy, là Chúa Cứu Thế.

¹¹Nhưng người lớn nhất giữa vòng các anh em sẽ là tôi tớ các anh em.¹² Ai nâng mình lên cao sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống sẽ được nâng lên.

¹³Nhưng khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Các ông đóng cửa nước thiên đàng lại trước mặt người ta. Vì các ông tự mình không vào đó và cũng không cho phép những ai sắp sửa vào đó được bước vào.¹⁴

¹⁵Khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Vì các ông đi cùng trời cuối bể để

khiến một người cải đạo. Nhưng khi người ấy cải đạo, thì các ông lại khiến người đó thành ra con của địa ngục gấp hai lần các ông.

¹⁶Khốn thay cho các ông, những người dẫn đường bị mù, các ông là người nói rằng: ‘Ai lấy đèn thờ mà thề, thì chẳng sao. Nhưng ai lấy vàng của đèn thờ mà thề, thì người đó bị buộc với lời thề của mình.’¹⁷Hỡi những kẻ đại mù lòa, vậy thì cái nào lớn hơn, vàng hay đèn thờ là nơi đã biệt riêng những vàng đó cho Đức Chúa Trời?

¹⁸Và ‘Ai lấy bàn thờ mà thề, thì chẳng sao. Nhưng ai lấy của lễ đặt trên bàn thờ mà thề, thì người đó bị buộc với lời thề mình.’¹⁹Hỡi dân mù lòa, vậy thì cái nào lớn hơn, của lễ hay là bàn thờ là nơi dâng những của lễ đó cho Đức Chúa Trời?

²⁰Bởi vậy, ai lấy bàn thờ mà thề, tức là lấy bàn thờ lẫn tất cả những gì ở trên bàn thờ mà thề.²¹Còn ai lấy đèn thờ mà thề, tức là lấy đèn thờ và cả Đấng đang ngự trong đèn thờ mà thề.²²Còn ai lấy trời mà thề, tức là lấy ngôi của Đức Chúa Trời và cả Đấng đang ngự trên ngôi đó mà thề.

²³Khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Vì các ông đánh thuế phần mười trên bạc hà, thì là và rau ngò, nhưng lại bỏ sót những việc quan trọng hơn của luật pháp – tức là sự công bình, lòng thương xót và đức tin. Đó là những việc lẽ ra các ông nên làm và cũng không nên bỏ sót những việc kia.²⁴Hỡi những kẻ dẫn đường bị mù kia, các ông câu nệ việc nhỏ nhưng nuốt cả con lạc đà!

²⁵Khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Vì các ông rửa sạch chén đĩa bên ngoài, nhưng bên trong chúng đầy thứ bóp chẹt và tham lam.²⁶Những người Pha-ri-si mù lòa kia, trước hết, hãy rửa sạch bên trong chén và đĩa, để bên ngoài cũng có thể trở nên sạch sẽ.

²⁷Khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Vì các ông giống như những mồ mả tô trắng, bên ngoài trông đẹp đẽ, nhưng bên trong đầy những xương người chết và đủ thứ dơ bẩn.²⁸Cũng vậy, bề ngoài các ông cũng ra vẻ công bình trước người ta, nhưng bề trong các ông đầy sự giả hình và tội lỗi.

²⁹Khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Vì các ông xây lăng mộ cho các tiên tri và sửa sang mồ mả của người công bình.³⁰Các ông nói rằng: ‘Nếu chúng ta sống trong thời của cha ông chúng ta, thì chúng ta chắc hẳn sẽ không dự phần với họ trong việc làm đổ máu các đấng tiên tri đâu.’³¹Bởi vậy, các ông tự chứng minh rằng mình là con cái của những người đã giết chết các đấng tiên tri.

³²Các ông cũng đã phạm tội tương đương với cha ông của mình rồi.³³Này loài rắn, dòng dõi của rắn lục, các ông sẽ làm thế nào để thoát khỏi sự hình phạt của hỏa ngục?

³⁴Vì vậy, hãy xem, tôi sẽ sai các tiên tri, những người khôn ngoan và những thầy dạy luật đến với các ông. Các ông sẽ giết chết và đóng đinh một số người trong đó, đánh đòn một số người khác trong các nhà hội mình và xua đuổi họ từ thành này qua thành khác.³⁵Hậu quả sẽ giáng trên các ông – đó là máu của tất cả những người công bình đã đổ ra trên đất sẽ đổ lại trên các ông, từ máu của người công bình A-bên cho đến máu của Xa-cha-ri, con trai Ba-ra-chi, là những người mà các ông đã giết chết ngay giữa nơi thánh và bàn thờ.³⁶Tôi nói thật cùng các ông, tất cả những điều đó sẽ xảy ra cho thế hệ này.

³⁷Giê-ru-sa-lem ơi là Giê-ru-sa-lem, người đã giết chết các tiên tri và ném đá những người được sai đến với ngươi! Bao nhiêu lần ta đã khao khát tập hợp con cái của ngươi lại, giống như gà mái túc gà con dưới cánh mình, nhưng ngươi không chịu!³⁸Hãy cẩn thận, vì nhà của ngươi sẽ bị bỏ hoang.³⁹Vì ta phán cùng ngươi, từ bây giờ trở đi, ngươi sẽ không thấy ta cho đến khi ngươi nói rằng: ‘Phước cho đấng nhân danh Chúa mà đến.’”

¹Một số bản cổ xưa đáng tin cậy nhất lược bỏ câu 14. (Một số bản thêm câu này sau câu 12), câu 14: Khốn thay cho những kẻ giả hình các người, những thầy dạy luật và người Pha-ri-si! Vì các ông xấu xí những người góa bụa.

24 ¹Chúa Giê-xu từ đèn thờ đi ra và đang khi đi trên đường. Các môn đồ đến với Ngài và chỉ cho Ngài xem những tòa nhà của đèn thờ.²Nhưng Ngài đáp lời và nói với họ rằng: “Các anh em có nhìn thấy tất cả những thứ này không? Thầy nói thật cùng các anh em, sẽ không còn một hòn đá nào còn nằm lại trên một hòn đá khác mà không bị dỡ xuống.

³Khi Ngài ngồi trên đỉnh đồi Ô-li-ve, các môn đồ đến riêng với Ngài và thưa rằng: “Xin cho chúng tôi biết chừng nào những điều này sẽ xảy ra? Dấu hiệu cho sự hiện đến của thầy và kỳ tận thế sẽ là gì?”

⁴Chúa Giê-xu đáp lời và nói với họ rằng: “Hãy cẩn thận hầu để không ai dẫn các anh em đi sai lạc.⁵Vì nhiều người sẽ nhân danh thầy mà đến. Họ sẽ nói rằng: ‘Ta là Chúa Cứu Thế,’ và sẽ dẫn nhiều người đi sai lạc.

⁶Các anh em sẽ nghe về chiến tranh và những lời tường thuật về chiến tranh. Hãy cẩn thận để các anh em không bị bối rối, vì những điều này phải xảy ra; nhưng kỳ tận thế vẫn chưa đến.⁷Vì nước này sẽ nổi lên chống lại nước kia và vương quốc này sẽ chống lại vương quốc kia. Sẽ có đói kém và động đất ở nhiều nơi.⁸Nhưng tất cả những điều này chỉ là khởi đầu của những cơn đau chuyển dạ mà thôi.

⁹Bấy giờ họ sẽ nộp các anh em vào hoạn nạn và giết các anh em. Vì cơ danh Thầy, mọi nước sẽ ghét các anh em.¹⁰Rồi sau đó, nhiều người sẽ vấp phạm và lừa dối nhau, ghen ghét nhau.¹¹Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dẫn nhiều người đi sai lạc.

¹²Bởi vì tội lỗi sẽ nhân lên thêm nhiều, nên lòng yêu mến của nhiều người sẽ nguội lạnh.¹³Nhưng ai chịu đựng đến cuối cùng, thì sẽ được cứu.¹⁴Tin lành về nước trời sẽ được giảng ra trong cả thế gian như một lời làm chứng cho hết thảy các nước. Rồi sau đó, sự cuối cùng sẽ đến.

¹⁵Như vậy, khi các anh em nhìn thấy sự hoang tàn gớm ghiếc, là điều đã được nói bởi tiên tri Đa-ni-ên, đang khi ông đứng trong nơi thánh (hãy để cho người đọc hiểu),¹⁶những ai đang ở trong xứ Giu-đê hãy chạy trốn lên núi,¹⁷người đang ở trên mái nhà đừng có leo xuống để lấy bất cứ thứ gì trong nhà mình,¹⁸và người đang ở ngoài đồng đừng trở về để lấy áo khoác của mình.

¹⁹Trong những ngày đó, khốn thay cho những ai đang mang thai và đang cho con bú!²⁰Hãy cầu xin rằng ngày lánh nạn của các anh em không rơi vào mùa đông, hay nhằm vào ngày Sa-bát.²¹Vì sẽ có sự hoạn nạn lớn, chưa từng có từ lúc khởi đầu của thế gian cho đến nay và cũng sẽ không bao giờ lặp lại nữa.²²Trừ khi những ngày đó được giảm bớt, nếu không thì không một loài xác thịt nào được cứu. Nhưng vì có những người được chọn, nên những ngày đó sẽ được giảm bớt.

²³Bấy giờ, nếu có ai nói với các anh em: ‘Hãy xem, đây là Chúa Cứu Thế!’ hoặc ‘Kia là Chúa Cứu Thế!’ thì đừng tin.²⁴Vì những cứu thế giả và tiên tri giả sẽ đến tỏ ra những dấu lớn và việc lạ lùng, để nếu có thể họ sẽ dẫn đi sai lạc cả những người được chọn.²⁵Hãy cẩn thận, thầy đã nói trước điều đó với các anh em.

²⁶Vì vậy, nếu họ nói với các anh em: ‘Nhìn kia, Chúa Cứu Thế đang ở trong hoang mạc,’ thì đừng đi ra ngoài hoang mạc. Hay là ‘Hãy xem kia, Ngài đang ở phòng trong,’ thì đừng tin.²⁷Như khi sấm sét chớp lóe lên từ phía đông, và tia sáng tỏa ra trải dài đến phía tây, thì sự hiện đến của Con Người cũng sẽ như vậy.²⁸Ở đâu có một con thú chết, thì ở đó những con kèn kèn sẽ bu lại.

²⁹Nhưng ngay sau những ngày hoạn nạn đó, mặt trời sẽ trở nên tối tăm, mặt trăng sẽ không phát sáng, các ngôi sao sẽ từ trời rơi xuống và các quyền phép của thiên đàng sẽ bị rung động.

³⁰Bấy giờ, dấu hiệu của Con Người sẽ xuất hiện trên bầu trời và mọi dân tộc trên đất sẽ đâm ngực mình. Họ sẽ thấy Con Người đến trên những đám mây trời với quyền phép và vinh hiển lớn.³¹Với tiếng kèn lớn, Ngài sẽ sai thiên sứ Ngài và họ sẽ tập hợp những người được chọn từ bốn phương trời lại, từ cuối trời này đến tận cuối trời kia.

³²Hãy học lấy bài học từ cây vả. Khi nhánh nó trở nên mềm và trầy lá, thì các anh em biết rằng mùa hè gần đến.³³Cũng vậy, khi các anh em thấy tất cả những điều này, thì các anh em nên biết rằng Ngài đang ở gần, đang kề bên các cửa.

³⁴Thầy nói thật cùng các anh em, thế hệ này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả những điều này sẽ phải xảy ra.³⁵Trời và đất sẽ qua đi, nhưng lời thầy nói sẽ không bao giờ qua đi.

³⁶Nhưng về ngày và giờ thì không ai biết, thậm chí các thiên sứ trên trời cũng không, Con cũng không, chỉ có Cha biết mà thôi.

³⁷Giống như thời của Nô-ê, thì sự hiện đến của Con Người cũng sẽ như vậy.³⁸Giống như trong những ngày trước cơn nước lụt, người ta ăn uống, cưới hỏi cho đến ngày Nô-ê bước vào tàu,³⁹mà họ cũng chẳng biết gì cho đến khi nước lụt đến và cuốn họ đi mất – sự hiện đến của Con Người cũng sẽ như vậy.

⁴⁰Bấy giờ, có hai người nam ở ngoài đồng – một người sẽ được cất đi, còn một người sẽ bị bỏ lại.⁴¹Hai người nữ đang xay cối – một người sẽ được cất đi, còn một người sẽ bị bỏ lại.⁴²Vì thế, hãy coi chừng vì các anh em không biết giờ nào Chúa sẽ đến.

⁴³Nhưng hãy nhớ rằng nếu chủ nhà đã biết giờ nào kẻ trộm sẽ đến, thì chắc hẳn người sẽ canh chừng và sẽ không để cho nhà mình bị đột nhập.⁴⁴Vì vậy, các anh em cũng phải sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến trong giờ mà các anh em không ngờ.

⁴⁵Vậy, ai là đầy tớ khôn ngoan và trung tín, là người chủ giao coi sóc cả nhà mình để cung cấp đồ ăn cho mọi người đúng lúc?⁴⁶Phước cho người đầy tớ đó, là người mà chủ thấy họ đang làm việc khi chủ đến.⁴⁷Thầy nói thật cùng các anh em, chủ sẽ giao mọi thứ chủ sở hữu cho người đó coi sóc.

⁴⁸Nhưng nếu một đầy tớ gian ác tự nhủ trong lòng rằng: ‘Chủ ta sẽ chậm trễ,’⁴⁹rồi bắt đầu đánh đập những đầy tớ khác giống như mình, và ăn uống với những kẻ say xỉn,⁵⁰người chủ của đầy tớ đó sẽ đến vào ngày mà đầy tớ đó không ngờ, vào giờ mà hắn không biết.⁵¹Chủ sẽ cho người chặt hẳn ra làm đôi và số phận của hắn sẽ giống như số phận của những kẻ giả hình, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.

25 ¹Vậy, nước thiên đàng sẽ giống như mười trinh nữ cầm đèn của mình để đi đón chú rể.²Năm người trong số họ dại dột còn năm người kia thì khôn ngoan.³Vì khi năm người trinh nữ dại dột cầm đèn đi, họ không đem theo mình chút dầu nào.⁴Nhưng những người trinh nữ khôn ngoan thì đem cả bình đựng dầu theo với đèn của mình.

⁵Bấy giờ, khi chú rể đến, tất cả họ đều buồn ngủ và ngủ quên.

⁶Nhưng nửa đêm, bỗng có tiếng kêu lên rằng: ‘Nhìn kia, chú rể đến! Hãy đi ra để đón chàng.’

⁷Bấy giờ, tất cả những người trinh nữ đó đứng dậy và sửa lại đèn của mình.

⁸Những người dại dột nói với những người khôn ngoan rằng: ‘Xin cho chúng tôi ít dầu của các chị bởi vì đèn của chúng tôi đang dần tắt.’⁹Nhưng những người khôn ngoan đáp rằng: ‘Vì sẽ chẳng đủ cho cả chúng tôi lẫn các chị, thế nên hãy đi gặp người bán dầu mà mua ít dầu cho mình.’

¹⁰Trong khi họ đi mua dầu thì chú rể đến, những ai đã sẵn sàng thì đi cùng với người để đến dự tiệc cưới, và cánh cửa được đóng lại.

¹¹Sau đó, những người trinh nữ kia cũng đến và thưa rằng: “Chủ ơi, chủ ơi, xin mở cửa cho chúng tôi.”¹²Nhưng chủ đáp lời và nói rằng: “Ta nói thật cùng các ngươi, ta chẳng biết các ngươi.”

¹³Vậy, hãy cẩn thận bởi vì các anh em không biết ngày nào hay giờ nào.

¹⁴Vì nó cũng giống như một người đàn ông kia sắp sửa đi đến một xứ khác. Người gọi các đầy tớ mình lại và trao cho họ của cải mình.¹⁵Người đưa cho người này năm ta-lăng, người kia hai ta-lăng và người khác nữa một ta-lăng. Mỗi người tùy theo khả năng của họ, rồi người bắt đầu hành trình của mình.¹⁶Lập tức, người đã nhận năm ta-lăng đi, dùng nó để đầu tư và lời được thêm năm ta-lăng nữa.

¹⁷Cũng vậy, người đã nhận hai ta-lăng cũng lời được thêm hai ta-lăng nữa.¹⁸Nhưng người đầy tớ đã nhận một ta-lăng thì đi, đào một cái lỗ dưới đất rồi chôn tiền của chủ mình xuống.

¹⁹Bấy giờ, sau một thời gian dài, chủ của những người đầy tớ này trở về và tính toán sổ sách với họ.²⁰Người đầy tớ nhận năm ta-lăng đã đến và đưa thêm năm ta-lăng khác nữa, người thưa rằng: “Thưa chủ, chủ đã giao cho tôi năm ta-lăng. Chủ hãy xem, tôi đã làm ra thêm năm ta-lăng nữa.”

²¹Người chủ nói với người đó rằng: “Được lắm, đầy tớ tốt và trung tín! Anh đã trung tín với một ít việc. Ta sẽ đặt anh coi sóc nhiều việc hơn. Hãy bước vào sự vui mừng của chủ.”

²²Người đầy tớ đã nhận hai ta-lăng đến và thưa rằng: “Thưa chủ, chủ giao cho tôi hai ta-lăng. Chủ xem, tôi đã làm ra thêm hai ta-lăng nữa.”

²³Người chủ nói với người rằng: “Được lắm, đầy tớ tốt và trung tín! Anh đã trung tín với một ít việc. Ta sẽ đặt anh coi sóc trên nhiều việc. Hãy bước vào sự vui mừng của chủ.”

²⁴Sau đó, người đầy tớ đã nhận một ta-lăng đến và thưa rằng: “Thưa chủ, tôi biết rằng chủ là một người nghiêm nhặt. Chủ gặt ở chỗ mình không gieo và thu hoạch ở chỗ mình không rải ra.”²⁵Tôi sợ thế nên tôi đã đi và giấu ta-lăng của chủ dưới đất. Chủ xem, đây là những gì thuộc về chủ.”

²⁶Nhưng người chủ đáp với hắn rằng: “Này tên đầy tớ gian ác và biếng nhác kia, anh đã biết rằng ta gặt ở nơi ta chẳng gieo và thu hoạch ở chỗ ta chẳng rải ra.”²⁷Vì thế, lẽ ra anh nên gửi tiền của ta vào nhà băng, rồi khi về, ta sẽ nhận lại cả vốn lẫn lời của ta.

²⁸Vậy, hãy lấy lại ta-lăng đó khỏi hắn và đưa số tiền đó cho người đầy tớ đã có mười ta-lăng.²⁹Vì ai đã có, thì sẽ được cho thêm - thậm chí là dư dật hơn nữa. Nhưng với những ai không có gì, thì thậm chí những gì hắn có - cũng sẽ bị lấy đi.³⁰Hãy quảng đưa đầy tớ vô ích đó vào nơi tối tăm bên ngoài kia, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng.”

³¹Khi Con Người đến trong sự vinh hiển của Ngài và mọi thiên sứ ở với Ngài, lúc đó, Ngài sẽ ngồi trên ngai vinh hiển của Ngài.³²Trước mặt Ngài, hết thảy các nước sẽ họp nhau lại, và Ngài sẽ phân người này ra với người kia, như một người chăn phân chiên ra khỏi dê vậy.³³Ngài sẽ đặt chiên ở bên hữu mình, nhưng dê thì đặt ở bên tả.

³⁴Bấy giờ, Vua sẽ phán với những người ở bên hữu mình rằng: “Hãy đến, các ngươi đã được Cha ta ban phước, được hưởng lấy vương quốc đã chuẩn bị cho các ngươi từ khi lập nên thế gian.”³⁵Vì ta đói các ngươi cho ta ăn; ta khát các ngươi cho ta nước uống; ta là khách lạ các ngươi cho ta vào nhà;³⁶ta trần truồng các ngươi cho ta mặc; ta đau ốm các ngươi chăm sóc cho ta; ta bị tù các ngươi đến với ta.”

³⁷Bấy giờ, người công bình sẽ đáp lời và nói rằng: “Lạy Chúa, chúng tôi đã thấy Ngài đói khi nào mà cho Ngài ăn? Hay là khát khi nào mà cho Ngài uống?”³⁸Chúng tôi đã thấy Ngài là một khách lạ khi nào mà cho Ngài vào nhà? Hay là trần truồng khi nào mà cho Ngài mặc?”³⁹Và khi nào chúng tôi đã thấy Ngài đau ốm, hay là bị tù mà đến với Ngài?”

⁴⁰Vua sẽ đáp lời và nói với họ rằng: “Ta nói thật cùng các ngươi, những gì các ngươi đã làm cho một người nhỏ nhất trong vòng anh em ta ở đây, tức là các ngươi đã làm điều đó cho ta.”

⁴¹Bấy giờ, vua sẽ phán với những người ở bên tả rằng: “Hỡi các ngươi, là những kẻ đáng rửa sạch, hãy lui khỏi ta mà vào lửa đời đời đã dành sẵn cho ma quỷ và các quỷ sứ của nó,”⁴²bởi vì ta đói, các ngươi không cho ta đồ ăn; ta khát, các ngươi không cho ta uống;⁴³ta là một khách lạ, các ngươi không tiếp ta vào nhà; ta trần truồng, các ngươi không mặc cho ta; ta đau ốm và bị tù, các ngươi không quan tâm ta.”

⁴⁴Bấy giờ, chúng cũng sẽ đáp lời và nói rằng: “Thưa Chúa, chúng tôi đã thấy Ngài đói, hay khát, là một khách lạ, hay trần truồng, bệnh tật, bị tù khi nào mà chẳng giúp đỡ cho Ngài?”

⁴⁵Bấy giờ, vua sẽ đáp lời họ và nói rằng: “Ta nói thật cùng các ngươi, những gì các ngươi đã không làm cho một trong

những kẻ nhỏ nhất trong số này, tức là các người đã không làm cho ta.'

⁴⁶Những người đó sẽ đi vào hình phạt đời đời, nhưng người công bình sẽ vào trong sự sống đời đời.

26 ¹Khi Chúa Giê-xu đã nói xong những lời này, thì Ngài nói với các môn đồ rằng:²"Các anh em biết rằng sau hai ngày nữa, khi lễ Vượt Qua đến, thì Con Người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh."

³Bấy giờ, những thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân chúng tập hợp lại trong cung điện của thầy tế lễ thượng phẩm, tên là Cai-phe.⁴Họ âm mưu cùng nhau để lén bắt Chúa Giê-xu và giết Ngài.⁵Vì họ nói rằng: "Không nên làm trong kỳ lễ, để không xảy ra nổi loạn trong vòng dân chúng."

⁶Lúc bấy giờ, Chúa Giê-xu đang ở tại Bê-tha-ni trong nhà của Si-môn, người bị phong cùi,⁷đang khi Ngài ngồi dựa vào bàn, thì một người phụ nữ đã đến cùng Ngài tay cầm một chiếc bình ngọc trắng chứa dầu rất quý, và bà đã đổ dầu đó lên trên đầu của Ngài.⁸Nhưng khi các môn đồ của Ngài nhìn thấy điều đó, thì họ nổi giận và nói rằng: "Lý do gì mà lại lãng phí như vậy?"⁹Dầu này lẽ ra có thể được bán để có một số tiền lớn mà đem cho người nghèo."

¹⁰Nhưng Chúa Giê-xu nói cùng họ rằng: "Tại sao các anh em làm khó người phụ nữ này? Vì nàng đã làm một việc tốt đẹp cho ta."¹¹Lúc nào các anh em cũng có người nghèo ở với mình, nhưng không phải lúc nào các anh em cũng có thầy ở bên cạnh.

¹²Vì khi nàng đổ dầu lên người thầy, thì nàng đã làm điều đó cho việc chôn cất của thầy.¹³Thầy nói thật cùng các anh em, hễ nơi nào Tin Lành này được giảng ra trong thế gian, thì những gì người nữ này đã làm cũng sẽ được nói đến để nhớ đến nàng."

¹⁴Bấy giờ, một trong mười hai môn đồ, tên là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, đã đi đến với các thầy tế lễ ¹⁵và thưa rằng: "Các ông sẽ sẵn lòng cho tôi cái gì để tôi nộp Ngài cho các ông?" Họ cân ba mươi miếng bạc đưa cho hắn.¹⁶Từ thời điểm đó, hắn tìm cơ hội để nộp Ngài cho họ.

¹⁷Bấy giờ, vào ngày thứ nhất của lễ Bánh Không Men, các môn đồ đến với Chúa Giê-xu và thưa rằng: "Ngài muốn chúng tôi chuẩn bị cho Ngài ăn lễ Vượt Qua ở đâu?"

¹⁸Ngài nói rằng: "Hãy vào trong thành đến gặp một người nọ và nói với ông ta rằng: 'Thầy bảo: "Giờ ta sắp đến; ta sẽ giữ lễ Vượt Qua tại nhà của ông cùng với các môn đồ của ta."'"¹⁹Các môn đồ đã làm theo như lời Chúa Giê-xu chỉ dẫn và họ đã chuẩn bị một bữa ăn lễ Vượt Qua.

²⁰Tối đến, Ngài ngồi xuống ăn với mười hai môn đồ.²¹Khi họ đang ăn, Ngài nói rằng: "Thầy nói thật cùng các anh em, một người trong các anh em sẽ phản thầy."

²²Họ hết sức đau buồn và mỗi người bắt đầu hỏi Ngài rằng: "Chắc chắn không phải là tôi, phải vậy không, thưa Chúa?"

²³Ngài đáp rằng: "Người nhúng tay với thầy vào trong đĩa này là kẻ sẽ phản thầy."²⁴Con Người sẽ đi, theo như điều đã chép về Ngài. Nhưng khốn thay cho kẻ mà bởi hắn Con Người bị phản bội! Thà hắn không được sinh ra thì hơn."²⁵Giu-đa, là kẻ sẽ phản Ngài, nói rằng: "Có phải tôi chẳng, thưa Thầy?" Ngài nói cùng ông rằng: "Chính anh đã tự mình nói điều đó."

²⁶Khi họ đang ăn, Chúa Giê-xu cầm lấy bánh, chúc phước cho nó và bẻ ra. Ngài trao nó cho các môn đồ và nói rằng: "Hãy nhận lấy và ăn. Đây là thân thể ta."

²⁷Ngài cầm lấy chén và tạ ơn, rồi trao nó cho họ và nói rằng: "Tất cả các anh em, hãy uống chén này."²⁸Vì đây là huyết của giao ước thầy, là huyết sẽ đổ ra để tha thứ tội lỗi cho nhiều người.²⁹Nhưng thầy nói cùng các anh em rằng, thầy sẽ không uống trái nho này nữa, cho đến ngày đó, là lúc thầy sẽ uống trái nho mới với các anh em trong nước của Cha thầy."

³⁰Sau khi hát một bài thánh ca, họ đi lên núi Ô-li-ve.

³¹Bấy giờ, Chúa Giê-xu nói với họ rằng: "Đêm nay, tất cả các anh em sẽ vấp phạm vì có thầy, vì có lời chép rằng: 'Ta sẽ đánh kẻ chần chừ thì chiên của bây sẽ bị tan tác.'"³²Nhưng sau khi Thầy sống lại, thầy sẽ đi trước các anh em đến xứ Ga-li-lê."

³³Nhưng Phi-e-rơ thưa với Ngài rằng: "Dầu cho hết thầy đều lui đi vì có Ngài, thì tôi sẽ không bao giờ lui đi."

³⁴Chúa Giê-xu với ông rằng: "Thầy nói thật với anh, ngay đêm nay, trước khi gà gáy, anh sẽ chối Thầy ba lần."

³⁵Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng: "Ngay cả khi tôi phải chết với Ngài, tôi cũng sẽ không chối Ngài." Và tất cả các môn đồ khác cũng đã nói y như vậy.

³⁶Bấy giờ, Chúa Giê-xu đi với họ đến một nơi gọi là Ghết-sê-ma-nê và bảo các môn đồ rằng: "Hãy ngồi đây trong khi Thầy đi đến dâng kia và cầu nguyện."³⁷Ngài dẫn theo Phi-e-rơ và hai con trai Xê-bê-đê với Ngài, Ngài bắt đầu trở nên đau buồn và bối rối.³⁸Lúc đó, Ngài nói với họ rằng: "Linh hồn thầy hết sức đau buồn, thậm chí là muốn chết đi. Hãy ở lại đây và thức canh với Thầy."

³⁹Ngài đi một quãng xa hơn, sắp mặt xuống và cầu nguyện. Ngài thưa rằng: “Cha của con ơi, nếu có thể, xin cất chén này khỏi con. Nhưng không phải là điều con muốn, mà là điều Cha muốn.”⁴⁰Ngài đến với các môn đồ và thấy họ đang ngủ, thì Ngài nói với Phi-e-rơ rằng: “Sao vậy? Các anh em chẳng thể thức canh với Thầy được một giờ sao?”⁴¹Hãy thức và cầu nguyện để các anh em không rơi vào sự cám dỗ. Tâm thần thì muốn, nhưng xác thịt thì yếu đuối.”

⁴²Ngài đi khỏi lần thứ hai và cầu nguyện; Ngài thưa rằng: “Cha của con ơi, nếu điều này không thể kết thúc, trừ khi con uống chén đó, thì xin ý Cha được thực hiện.”

⁴³Ngài trở lại lần nữa và thấy họ đang ngủ, vì mắt họ đã nặng trĩu.⁴⁴Bấy giờ, Ngài rời họ một lần nữa và đi. Ngài cầu nguyện lần thứ ba và cũng nói những lời y như vậy.

⁴⁵Sau đó, Chúa Giê-xu đến với các môn đồ và nói với họ rằng: “Các anh em vẫn còn ngủ và nghỉ ngơi sao? Hãy xem, giờ sắp đến rồi, Con Người sẽ bị nộp vào tay những kẻ có tội.”⁴⁶Hãy thức dậy, chúng ta hãy đi. Nhìn kia, đấng phản Thầy đang đến.”

⁴⁷Khi Chúa Giê-xu vẫn còn đang nói, thì Giu-đa, một trong mười hai môn đồ, đã đến. Đến cùng với hắn là một đám người rất đông từ chỗ các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân chúng. Họ đến đem theo gươm và gậy.⁴⁸Bấy giờ, kẻ phản Chúa Giê-xu đã cho họ một dấu hiệu mà nói rằng: “Người mà tôi hôn, thì chính là người đó. Hãy bắt lấy người.”

⁴⁹Lập tức, hắn đến cùng Chúa Giê-xu và nói rằng: “Chào Thầy!” Rồi hắn hôn Ngài.

⁵⁰Chúa Giê-xu nói với hắn rằng: “Giu-đa, hãy làm điều anh đã đến để làm.” Bấy giờ, họ đến tra tay trên Ngài và bắt giữ Ngài.

⁵¹Một trong những người đang ở với Chúa Giê-xu đưa tay rút gươm của mình ra chém người đầy tớ của thầy tế lễ thượng phẩm, và cắt đứt lỗ tai của hắn.⁵²Bấy giờ, Chúa Giê-xu nói với người rằng: “Hãy cất gươm vào vỏ, vì những ai cầm gươm sẽ chết bởi gươm.”⁵³Có phải anh nghĩ rằng thầy không thể kêu cầu Cha Thầy, thì Ngài sẽ ban cho Thầy hơn mười hai đạo thiên sứ hay sao?⁵⁴Nhưng, như vậy thì làm thế nào Kinh Thánh được ứng nghiệm, rằng điều này phải xảy ra?”

⁵⁵Lúc đó, Chúa Giê-xu nói với đám đông rằng: “Có phải các anh đã đem gươm và gậy theo để bắt tôi như bắt một tên trộm cướp không? Hằng ngày tôi ngồi trong đền thờ dạy dỗ mà các anh không bắt tôi.”⁵⁶Nhưng tất cả những điều này đã xảy ra để những gì các đấng tiên tri đã viết có thể được ứng nghiệm.” Bấy giờ, tất cả các môn đồ đã rời bỏ Ngài mà chạy trốn.

⁵⁷Những người bắt giữ Chúa Giê-xu dẫn Ngài đi đến chỗ thầy tế lễ thượng phẩm Cai-phe, là nơi những thầy dạy luật và các trưởng lão đã hội họp cùng nhau.⁵⁸Nhưng Phi-e-rơ đi theo Ngài từ xa đến sân xử án của thầy tế lễ thượng phẩm. Người đi vào trong và ngồi xuống với những lính gác để xem sự thể thế nào.

⁵⁹Bấy giờ, những thầy tế lễ cả và cả Hội Đồng đang tìm kiếm lời chứng đối chống lại Chúa Giê-xu, để họ có thể kết án tử hình Ngài.⁶⁰Họ không tìm thấy lời chứng nào, dầu nhiều kẻ chứng đối đã đến. Nhưng sau đó, có hai người đã đến⁶¹và nói rằng: “Người này đã nói rằng: ‘Ta có thể phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời và xây nó lại trong ba ngày.’”

⁶²Thầy tế lễ thượng phẩm đứng dậy và nói với Ngài: “Người không trả lời sao? Việc họ đang làm chứng chống lại ngươi là gì?”⁶³Nhưng Chúa Giê-xu yên lặng. Thầy tế lễ thượng phẩm nói với Ngài: “Bởi Đức Chúa Trời hằng sống, ta ra lệnh cho ngươi hãy nói cho chúng ta biết liệu ngươi có phải là Chúa Cứu Thế, Con Đức Chúa Trời hay không?”

⁶⁴Chúa Giê-xu đáp lời ông rằng: “Ông đã tự mình nói điều đó. Nhưng tôi nói cho ông biết, từ giờ trở đi, ông sẽ thấy Con Người ngồi bên hữu của Quyền Phép, và đến trên các đám mây trời.”

⁶⁵Bấy giờ, thầy tế lễ thượng phẩm xé áo mình mà nói rằng: “Hắn đã nói lời phạm thượng. Sao chúng ta còn cần những nhân chứng? Hãy nhìn kia, các người đã nghe thấy lời phạm thượng rồi đó.”⁶⁶Các người nghĩ sao về việc này?” Họ đáp lời và nói rằng: “Hắn đáng chết.”

⁶⁷Sau đó, họ vả vào mặt Ngài và đánh Ngài, họ dùng lòng bàn tay mà đánh Ngài,⁶⁸và nói rằng: “Chúa Cứu Thế kia, hãy nói tiên tri cho chúng ta biết: Ai đã đánh ngươi vậy?”

⁶⁹Bấy giờ, Phi-e-rơ đang ngồi bên ngoài, trong sân xử án, có một đấng đầy tớ gái đến với ông và nói rằng: “Ông cũng ở với Giê-xu, người Ga-li-lê.”

⁷⁰Nhưng ông chối trước mặt họ, ông nói rằng: “Tôi không biết cô đang nói điều gì.”

⁷¹Khi ông đi ra đến cổng, một đấng đầy tớ gái khác nhìn thấy ông và nói với những người ở đó rằng: “Người này cũng ở với Giê-xu, người Na-xa-rét.”

⁷²Thế là một lần nữa ông đã chối với một lời thề rằng: “Tôi không biết người đó.”

⁷³Một lát sau, những người đang đứng gần đó đến và nói với Phi-e-rơ rằng: “Chắc chắn ông cũng là một trong số họ, vì giọng nói của ông đã tố cáo ông.”

⁷⁴Nhưng ông bắt đầu chửi rủa, rồi thề rằng: “Ta không biết người đó,” thành linh, có tiếng gáy gáy.

⁷⁵Phi-e-rơ nhớ lại những lời mà Chúa Giê-xu đã nói: “Trước khi gà gáy, anh sẽ chối thầy ba lần.” Bấy giờ, ông đi ra ngoài và khóc cách cay đắng.

27 ¹Bấy giờ, khi bình minh đến, tất cả các thầy tế lễ cả và các trưởng lão của dân chúng đã bày mưu chống lại Chúa Giê-xu để giết chết Ngài.²Họ trói Ngài, dẫn Ngài đi và giao Ngài cho quan tổng đốc Phi-lát.

³Bấy giờ, khi Giu-đa, là kẻ đã phản Ngài, thấy rằng Chúa Giê-xu đã bị kết án, ông hối hận nên đem trả lại ba mươi nén bạc cho các thầy tế lễ cả và các trưởng lão,⁴và nói rằng: “Tôi đã phạm tội bởi việc phản bội huyết vô tội.” Nhưng họ trả lời: “Điều đó có liên hệ gì với chúng ta? Người hãy tự mình chịu lấy.”⁵Ông ném những nén bạc vào trong đền thờ và rời khỏi đó, rồi ông đi ra và treo cổ tự tử.

⁶Các thầy tế lễ cả cầm những nén bạc đó và nói rằng: “Dem số bạc này vào kho của đền thờ là không đúng với luật pháp, bởi vì nó là tiền công để làm đồ huyết.”⁷Họ bàn luận vấn đề đó với nhau và dùng món tiền đó mua Cánh Đồng Thợ Gốm để chôn những khách lạ trong đó.⁸Vì lý do này mà cánh đồng đó được gọi là “Cánh Đồng huyết” cho đến ngày nay.

⁹Như vậy, điều được phán bởi tiên tri Giê-rê-mi đã ứng nghiệm, rằng: “Họ đã lấy ba mươi miếng bạc, là giá được định cho người bởi dân Y-sơ-ra-ên,¹⁰và họ đã dùng nó cho cánh đồng của thợ gốm, y như Chúa đã chỉ dẫn ta.”

¹¹Bấy giờ, Chúa Giê-xu đứng trước mặt quan tổng đốc và quan tổng đốc hỏi Ngài: “Người có phải là Vua dân Giu-đa không?” Chúa Giê-xu đáp lời ông rằng: “Là ông đã nói vậy.”

¹²Nhưng khi Ngài bị buộc tội bởi những thầy tế lễ cả và các trưởng lão, thì Ngài chẳng đáp lời nào.

¹³Bấy giờ, Phi-lát nói với Ngài rằng: “Người không nghe thấy tất cả những cáo buộc chống lại người sao?”¹⁴Nhưng Ngài cũng không trả lời, thậm chí chỉ một lời, đến nỗi viên quan tổng đốc rất đổi kinh ngạc.

¹⁵Vào dịp lễ, quan tổng đốc có thông lệ tha cho một phạm nhân theo sự chọn lựa của dân chúng.¹⁶Lúc đó, họ có một tên tù khét tiếng tên là Ba-ra-ba.

¹⁷Vì thế, khi họ tụ tập lại, Phi-lát đã hỏi họ rằng: “Các người muốn ta tha ai cho các người? Ba-ra-ba hay là Giê-xu, người được gọi là Chúa Cứu Thế?”¹⁸Bởi vì ông biết rằng họ đã nộp Ngài bởi lòng đố kỵ.

¹⁹Trong khi ông đang ngồi trên tòa án, vợ ông đã sai người nhắn cho ông rằng: “Đừng làm gì với người vô tội đó. Vì tôi đã bị dày vò quá đổi trong giấc chiêm bao hôm nay vì cơ người đó.”

²⁰Bấy giờ, các thầy tế lễ cả và các trưởng lão đã thuyết phục dân chúng xin tha cho Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu.²¹Quan tổng đốc hỏi họ rằng: “Các người muốn ta tha ai trong hai người đó?” Họ thưa rằng: “Ba-ra-ba.”

²²Phi-lát nói với họ rằng: “Ta nên làm gì với Giê-xu, người được gọi là Chúa Cứu Thế đây?” Hết thấy đều đáp rằng: “Hãy đóng đinh hắn.”

²³Ông hỏi: “Tại sao, hắn đã phạm tội ác gì?” Thế nhưng, họ thậm chí còn la lớn hơn nữa rằng: “Hãy đóng đinh hắn.”

²⁴Vì thế, khi Phi-lát thấy ông không thể làm gì hơn, nhưng thay vào đó một cuộc nổi loạn đang bắt đầu nhen nhóm, ông lấy nước ra, rửa tay mình trước mặt dân chúng và nói rằng: “Ta vô tội về huyết của người vô tội này. Các người hãy suy nghĩ cho kỹ.”

²⁵Hết thấy dân chúng đều thưa rằng: “Xin huyết người này sẽ ở trên chúng tôi và con cháu chúng tôi.”²⁶Bấy giờ, ông thả Ba-ra-ba cho họ, nhưng đánh đòn Chúa Giê-xu và đưa Ngài đi để chịu đóng đinh.

²⁷Những binh lính của quan tổng đốc dẫn Chúa Giê-xu vào Phòng Xử Án và tập hợp toàn bộ binh lính lại.²⁸Họ lột áo Ngài và mặc cho Ngài một cái áo dài màu tím.²⁹Sau đó, họ làm một cái mào bằng gai, rồi đội nó lên đầu Ngài, và đặt một cây gậy vào tay phải Ngài. Họ quỳ xuống trước Ngài và nhạo báng Ngài bằng cách nói rằng: “Vua dân Giu-đa vạn tuế!”

³⁰Rồi họ vả Ngài, họ cầm gậy đánh vào đầu Ngài.³¹Khi đã nhạo báng Ngài xong, họ cởi chiếc áo dài của Ngài ra và mặc lại áo của Ngài vào, rồi dẫn Ngài đi để đóng đinh Ngài.

³²Khi đi ra, họ thấy một người đàn ông từ Sy-ren, tên là Si-môn, họ bắt người đi với họ để vác thập giá cho Ngài.³³Họ đi đến nơi được gọi là Gô-gô-tha, có nghĩa là “Chỗ Sọ.”³⁴Họ đưa cho Ngài rượu pha với mật đắng để uống; nhưng khi nếm vào, thì Ngài không chịu uống.

³⁵Khi đã đóng đinh Ngài, họ chia áo Ngài ra bằng cách bắt thăm.³⁶Rồi họ ngồi đó mà canh chừng Ngài.³⁷Phía trên đầu Ngài, họ treo lời buộc tội chống lại Ngài, rằng: “Đây là Giê-xu, vua dân giu-đa.”

³⁸Có hai tên cướp bị đóng đinh với Ngài, một tên ở bên hữu và một tên ở bên tả.³⁹Những người đi qua đã sỉ nhục Ngài, và lắc đầu⁴⁰mà nói rằng: “Người, là kẻ sẽ hủy phá đền thờ và xây lại nó trong ba ngày, hãy tự cứu lấy mình đi! Nếu người là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi thập tự giá đi!”

⁴¹Những thầy tế lễ cả, cùng với những thầy dạy luật và các trưởng lão, cũng nhạo báng Ngài y như vậy và nói rằng: ⁴²“Hắn đã cứu người khác, nhưng không thể cứu lấy mình. Hắn là Vua của Y-sơ-ra-ên. Hãy để hắn xuống khỏi thập tự giá, rồi chúng ta sẽ tin hắn.”

⁴³“Hắn tin cậy Đức Chúa Trời. Hãy để Đức Chúa Trời giải cứu hắn trong giờ này nếu Ngài muốn, bởi vì hắn đã nói rằng: ‘Ta là Con Đức Chúa Trời.’”⁴⁴Và những tên trộm cướp, là những kẻ bị đóng đinh với Ngài, cũng nói những lời sỉ nhục y như vậy với Ngài.

⁴⁵Khi đó là giờ thứ sáu, sự tối tăm bao trùm cả xứ cho đến giờ thứ chín.⁴⁶Đến giờ thứ chín, Chúa Giê-xu kêu một tiếng lớn, rằng: “Ê-li, Ê-li, la-ma-sa-bách-tha-ni?” nghĩa là “Đức Chúa Trời tôi ôi, Đức Chúa Trời tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ tôi?”⁴⁷Khi những người đang đứng ở đó nghe thấy họ nói rằng: “Hắn đang nài xin Ê-li.”

⁴⁸Lập tức, một người trong số họ chạy đi lấy một miếng bọt biển thấm đầy giấm pha với nước, đặt nó trên một cây gậy sậy rồi đưa nó cho Ngài uống.

⁴⁹Những người còn lại thì nói rằng: “Hãy mặc kệ hắn. Chúng ta hãy xem liệu Ê-li có đến cứu hắn không.”⁵⁰Bấy giờ, Chúa Giê-xu la một tiếng lớn nữa rồi trút linh hồn mình.

⁵¹Kia, bức màn của đền thờ bị xé làm đôi từ trên chí dưới; và mặt đất rung động, những hòn đá vỡ ra.⁵²Những mồ mả được mở ra và xác của nhiều người thánh đã ngủ được sống lại.⁵³Họ đã đi ra từ phần mộ sau khi sống lại, đi vào thành thánh và tỏ mình ra cho nhiều người.

⁵⁴Khi người sĩ quan và những người đang canh chừng Chúa Giê-xu nhìn thấy động đất và những điều đã xảy ra, thì họ rất sợ hãi và nói rằng: “Người này thật sự là Con Đức Chúa Trời.”

⁵⁵Nhiều người nữ đã đi theo Chúa Giê-xu từ xứ Ga-li-lê để lo cho Ngài đang ở đó nhìn theo từ xa xa.⁵⁶Trong số họ là Ma-ri Ma-đơ-len, Ma-ri mẹ Gia-cơ và Giô-sép, và mẹ của các con trai Xê-bê-đê.

⁵⁷Khi tối đến, có một người giàu có từ A-ri-ma-thê đến, tên là Giô-sép, cũng là một môn đồ của Chúa Giê-xu.⁵⁸Người đã đến gặp Phi-lát và xin xác Chúa Giê-xu. Vậy, Phi-lát ra lệnh giao xác cho người.

⁵⁹Giô-sép đem xác Ngài, quấn lại bằng vải lanh sạch,⁶⁰rồi đặt xác vào trong ngôi mộ mới của chính mình mà người đã đục trong đá. Sau đó, người lăn một hòn đá lớn nằm ngang cửa mộ rồi đi.⁶¹Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác đã ở đó, ngôi đối diện với ngôi mộ.

⁶²Ngày hôm sau, là ngày sau lễ Sấm Sứ, các thầy tế lễ cả và những người Pha-ri-si họp lại với Phi-lát.⁶³Họ nói rằng: “Bẩm quan, chúng tôi nhớ rằng khi tên lừa dối kia còn sống, hắn đã nói rằng: ‘Sau ba ngày, ta sẽ sống lại.’”⁶⁴Bởi vậy, xin quan truyền lệnh cho canh phòng ngôi mộ nghiêm ngặt cho đến ngày thứ ba. Nếu không, các môn đồ của hắn có thể đến mà trộm xác hắn đi, rồi bảo với dân chúng rằng: ‘Ngài đã sống lại từ kẻ chết’; thì sự lừa dối đó sẽ còn tệ hơn cả lúc ban đầu.”

⁶⁵Phi-lát nói với họ: “Hãy đem theo lính canh. Hãy đi và canh giữ theo như người có thể làm.”⁶⁶Thế là họ đi để giữ ngôi mộ được an toàn, niêm phong hòn đá và đặt lính canh giữ.

28 ¹Bấy giờ, trời đã tối nhằm ngày Sa-bát, khi bình minh vừa ló dạng trong ngày đầu tiên của tuần lễ, Ma-ri Ma-đơ-len và Ma-ri khác đã đến thăm mộ.²Kia, có một cơn động đất lớn, vì một thiên sứ của Chúa từ trời giáng xuống, đến và lăn hòn đá đi, rồi ngồi trên đó.

³Sự hiện ra của người giống như sấm chớp và áo người trắng như tuyết.⁴Các lính canh sợ hãi run rẩy và trở nên như người chết.

⁵Thiên sứ nói với những người phụ nữ rằng: “Đừng kinh khiếp, vì tôi biết rằng các ngươi đi tìm Giê-xu, Đấng đã bị đóng đinh.”⁶Ngài không ở đây đâu, Ngài đã sống lại, như Ngài đã phán. Hãy đến xem chỗ Chúa nằm.

⁷Hãy đi mau và nói cho các môn đồ của Ngài rằng: ‘Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Hãy xem, Ngài sẽ đi trước các anh em đến Ga-li-lê. Ở đó, các anh em sẽ thấy Ngài.’ Hãy xem, tôi đã bảo cho các ngươi biết.”

⁸Những người phụ nữ đó vừa sợ hãi vừa rất đổi vui mừng vội vàng rời khỏi ngôi mộ, rồi chạy đi báo với các môn đồ của Ngài.⁹Khi đó, Chúa Giê-xu đã gặp họ và nói rằng: “Chào các bà.” Những người phụ nữ đó đến, ôm lấy chân Ngài và thờ phượng Ngài.¹⁰Bấy giờ, Chúa Giê-xu phán với họ: “Đừng sợ. Hãy đi nói với các anh em Thầy đi đến Ga-li-lê. Tại đó họ sẽ gặp Thầy.”

¹¹Bấy giờ, trong khi những người phụ nữ đang đi, thì một số lính canh vào thành và thuật lại cho các thầy tế lễ cả mọi điều đã xảy ra.¹²Khi các thầy tế lễ gặp các trưởng lão và bàn luận về vấn đề đó với họ, họ đưa một số tiền lớn cho những tên lính¹³và dặn rằng: “Hãy nói với những người khác: ‘Các môn đồ của Giê-xu đang ban đêm đã đến và trộm xác người trong khi chúng tôi đang ngủ.’”

¹⁴Nếu tin này đến tai quan tổng đốc, chúng ta sẽ thuyết phục ngài và đừng lo lắng gì cả.”¹⁵Vì thế, những tên lính nhận tiền rồi làm như mình được dặn bảo. Tin này được đồn ra giữa vòng dân Giu-đa và thậm chí vẫn còn đến ngày nay.

¹⁶Nhưng mười một môn đồ đi đến Ga-li-lê, đến núi mà Chúa Giê-xu đã chỉ họ.¹⁷Khi họ nhìn thấy Ngài, họ bèn thờ phượng Ngài, nhưng một số người nghi ngờ.

¹⁸Chúa Giê-xu đã đến với họ và phán cùng họ rằng: “Tất cả quyền năng trên thiên đàng lẫn trên đất đã được giao cho thầy.

¹⁹Vì vậy, hãy đi và khiến mọi nước trở thành môn đồ của thầy. Hãy làm báp-têm cho họ trong danh Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh.

²⁰Hãy dạy họ vâng giữ mọi điều mà Thầy đã truyền dạy các anh em. Và này, Thầy luôn ở với các anh em, thậm chí là cho đến khi tận thế.”